

ÉLETÜNK

XLVI. évf. 2. szám (46. Jg. Nr. 2)

Az európai magyar katolikusok lapja

2014. február

„ÉBRESSZÉTEK FEL A VILÁGOT!”

Buzdítás – nem csak szerzeteseknek

Mintegy százhusz férfi szerzetes előjáróval találkozott Rómában november 29-én Ferenc pápa, majd több órán át válaszolt kérdéseikre. A Szentatya a szerzeteseknek a szerzetességről beszélt, de gondolatai az egész Egyházhoz szóltak. Ezeket ismertettük a *Civiltá Cattolica* című olasz jezsuita folyóirat és a *Magyar Kurír* közlése nyomán.

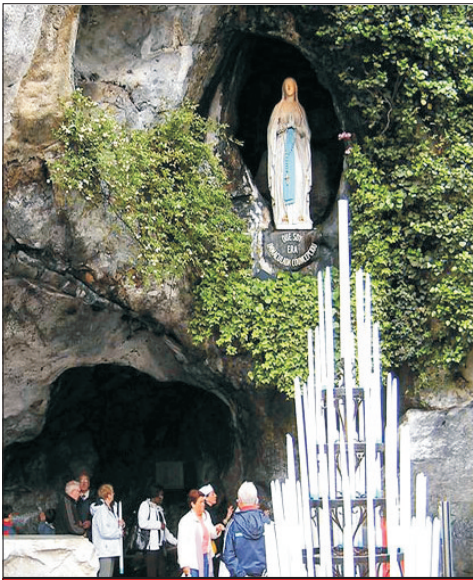
„Az Egyháznak vonzónak kell lennie. Ébresszétek fel a világot! Tanúskodjatok arról, hogy lehet másképp is cselekedni, lehet másképp is élni! Másfajta életmód is lehetséges ezen a világon. Az eszkatológiai látásmódról, Isten országának itt, ezen a földön megvalósított értékeiről beszélünk. Mindent elhagyunk, hogy kövessük az Urat. Nem akarom használni a radikális szót. Az evangéliumi radikalitás ugyanis mindenkinek feladata, nemcsak a szerzeteseknek. Am a szerzetesek különlegesen, prófétai módon követik az Urat. Én ezt a tanúságtételt várom tőletek. A szerzeteseknek olyan nőknek és férfiaknak kell lenniük, akik felébresszitek a világot.”

„Ténylegesen olyan tanúknak kell lennetek, akik másképpen cselekszenek, és másképpen viselkednek. Am az életben nehéz elérni, hogy minden világos, pontos, jól kijelölt legyen. Az élet összetett: kegyelem és bűn szötte. Ha valaki nem vétezik, az nem ember. Mindnyájan hibázunk, és be kell ismernünk gyengeségünket. Az a szerzetes, aki beismeri, hogy gyenge és bűnös, nem cselekszik a feladatául kiszabott tanúságtétel ellenében, épp ellenkezőleg, megerősíti azt, és ez mindenkinek jót tesz. Tehát, amit én várok, az a tanúságtétel.”

„Egy dologról meg vagyok győződve: a történelem nagy átalakulásai akkor történtek, amikor a valóságot nem a közép-pontból, hanem a peremről nézték. Hogy valóban megértjük a valóságot (...) többféle látószögéből is meg kell vizsgálnunk. Gyakran hivatkozom Pedro Arrupénak, a Jézus Társasága egykori generálisának egyik levelére, amely a szegénységről szól. Azt írta, hogy tapasztalatból kell megismernünk a valóságot, rá kell szánunk az időt, hogy kimenjünk a peremterületekre, hogy ténylegesen megismerjük, hogyan élnek az emberek. Ha ez nem valósul meg, fennáll annak a veszélye, hogy elvont ideológusok vagy fundamentalisták leszünk, ez pedig nem egészséges.”

„Új nyelvezetem van szükség, új módon kell beszélni a dolgokról. Ma Isten ezt kéri tőlünk: hagyjuk el fészkiunket, mely bezár minket, és váljunk küldöttekké. Aztán aki klauzúrában éli megszentelt életét, az az imában éli át ezt az Evangélium növekedését célzó belső feszültséget. Az Evangélium parancsát – »Menjete el az egész világra, és hirdessétek az Evangéliumot minden teremtménynek« (Mk 16,15) – ezzel az értelmezési kulccsal lehet teljesíteni: át kell tennünk helyünket az egzisztenciális és földrajzi peremterületekre. Ez a legkonkrétebb módja Jézus utánzásának, aki elment minden periférius területre.

(Folytatás a 2. oldalon)

A Szűzanya szobra a lourdes-i jelenés helyén

BETEGEK VILÁGNAPJA

Boldog IX. Piusz pápa 1854-ben kihirdette a szeplőtelen fogantatás dogmáját. Négy évvel később történtek a Mária-jelenések a franciaországi Lourdes-ban 1858. február 11. és július 16. között. Tizenyolc alkalommal jelent meg Soubirous Bernadettnek a Szeplőtelen Szűz. Őt használta fel arra, hogy a betegeknek, szenvedőknek a figyelmét felhívja az Eucharisztia jelentőségére a betegek életében. Ez a nap a betegek világnapja.

„Aki csak megérintette, meggyógyult” – írja az Evangélium a gyógyító Jézusról. Azért jött, hogy letöröljön szemükről minden könnyet. Te is megérintetted! Csak bátran!

(Adoremus 2013/2)

TÖBB SZÁZ ÉV UTÁN ISMÉT

Székelvöldön alapít kolostort a pálos rend

Szent István nevére Hargitafürdőn január 26-án (lapzártánk után) szenteli fel Jakubinyi György gyulafehérvári érsek a pálosok kolostorát. Az első magyar alapítású férfi rend több száz év után települ meg újra a Székelvöldön. Ezzel új fejezet kezdődik a pálosok életében.

A pálos generális tanácsadó testülete, a rendfőnöki tanács – élén P. Izydor Matuszewsky generálissal – Lengyelországban határozott úgy, hogy a magyar tartomány pálosai Erdélyben kolostort alapíthatnak. A hargitafürdői templomot és plébániát a Szent Kereszt Plébánia bocsátja a szerzetesek rendelkezésére, a Szent István közösségi házat pedig a plébániával közösen használhatják majd a pálosok.

Balla Barnabás atya, a szerzetesház egyik lakója szerint a kolostoralapítás öröme mellett egy kis félelem és izgatottság is lakik bennük. „Arra törekszünk, hogy tökéletesen tudjuk végrehajtani mindazt, amit Isten kér tőlünk. Másrészt hatalmas öröm van a szívünkben, mert jó látni, hogy van igény arra, hogy az emberek meghallgassák az Úr üzenetét” – magyarázta az atya, kiemelve, hogy a helybeliek, illetve a csíkszeredai Szent Kereszt Plébánia is nagyon sokat segít a nem mindennapi esemény zökkenőmentes lebonyolításában.

Az atya hangsúlyozta, hogy tudomása szerint a hargitafürdői lakosok több évtizede imádkoznak azért, hogy legyen saját papjuk; a kolostoralapítás révén ez az igényük teljesül.

„Néhány éven keresztül helyi plébánosként tevékenykedett László Rezső atya, az ő munkásságának a gyümölcse, ami itt van. A csíkszeredai esperes-plébános, Darvas Kozma József atya által felújított templom és felépített új plébánia megtelt étellel, ugyan nem mindig látható, de azért gyakran megtapasztalható, életrevaló közösséggel” – nyomatékosított Barnabás atya, hozzátéve, hogy természetesen az azelőtti szolgálatot ellátók is hozzájárultak ehhez.

A pálos rend egyébként az egyetlen magyar alapítású férfi szerzetesrend. Az 1400-as években Magyarországon százhatven rendházban több mint háromezer pálos élt. Erdélyben és Kárpátalján negyven monostoruk volt.

(Gyulafehérvári Érsekség)

Van igény a szolgálatukra...

FARSANG IDEJÉRE: GONDOLATOK A JÓLÉTRŐL

Írta: P. Zatykó László OFM

Aligha tudunk alkalmasabb könyörgést farsang idejére, mint a Mária-litániát követő fohászt, különösen, ha azt Pázmány Péter *Imádságos könyvéből* (1631) imádkozzuk: „Engedd Úr Isten, nekünk szolgálóidnak, hogy lelki és testi egészséggel vigadhassunk, és a dicsőséges Szűz Máriának esedezése által, e mostani szomorúságból kimenekedvén, örök vigassággal örvendezhessünk”. A ma használatos imaszöveg már értelmezi, hogy mi is az a testi és lelki egészség, amikor azt kérjük, hogy „folytonos lelki és testi jólémem örvendjünk”. De úgy tűnik, hogy a jólét szavunk is értelmezésre szorul.

Most, amikor a „pénzügyi alapok” inognak, egyre világosabban kirajzolódik a keresztény ember hivatása: segítsünk példánkkal az embereknek a jólét mibenlétének megértésében, eredendő értelmének felfedezésében. Segítsünk meglátni, hogy a legnagyobb örömeink a jóság ingyenességéből fakadnak. Ezekre rátalálni, ezeket megélni: ez a jólét. Ettől jó lét a jólét. A Teremtő, a teremtet szerető pazar ajándékait kínálja, a szeretet számtalan nemét: barátságot, szerelmet, szülői és gyermeki szeretetet, a szeretetből fakadó szolgálat, munka, alkotás örömeit. Csak el kell fogadnunk. Az önzés gátol ebben. Az önteltségem, kivagyiságom kizár a paradicsomból, a Teremtő felkínálta örömeim kertjéből, a teremtés örömeiből. Így kint rekedve aztán megpróbálom pénzen megvásárolni a hiányzó boldogságot. Ettől aztán tényleg nagyon sokba kerül az élet – és mindig egyre többbe. Az igazi öröm ingyenes, de a „bóvli” sokba kerül. És hiába a halmozása, a minél többnek és többnek a megszerzése, a mennyiségi változás soha sem fog minőségi változásba átsapni, a minél több „méreg drága” bővli örömből sohasem lesz életető, békét adó, igazi öröm. Ennek hiányában

pedig a leggazdagabb milliárdos is csak nyomorultnál nyomorultabb, aranyai között is nincstelen proletár.

A látó szívű, a szemlélődő ember ellenben, akit lenyűgöz és hálaujjongásra indít az a sok szépség, melyet a Teremtő kínál, gazdag, a leggazdagabb, de ez nem pénzen vásárolt gazdagság, hanem ajándék. És az ajándék ígéretet hordoz, az Ajándékozót ígéri, és az Ő befogadására készíti fel, Őrá, az Ajándékozóra tesz szomjazóvá. Ahogy Osvát Ernő mondja: „a szép dolgoktól szomjas lesz a szív”.

Áldozatok egy kilencvenhat éves nénit, aki hosszú évek óta az ágyat nyomja. Az áldoztatás előtti beszélgetésben örvendezve, hálálkodva, mintegy újraélve hosszasan sorolja hosszú élete szépséges kincseit, ajándékait: születi, testvéreit, a családi élet, az ünnepek gyönyörűségeit, munkás élete örömeit. Minden egyes ajándék említése után litániaszerűen kántálja: „Istenem, Istenem, de jó vagy hozzám”. Ezután következik a szentáldozás, melyben az ajándék már maga az Ajándékozó. Áldozása után következik a sóhajtozás: ilyen nagy örömet, ilyen nagy örömet, ezt nem lehet elmondani, ezt nem lehet elmondani. Aztán rágyújt az énekre: „Ó gyönyörű szép... hópehely osztja, csöpp búzakenyér, benne, lásd, az édes Úr téged szomjaz, rád borul – egy világgal ér fel”. Egy világgal ér fel, egy világgal ér fel – mondja többször is, majd jön a legmélyebb vallomás: Jézus az én mindenöm, Jézus az én mindenöm, így ő-vel, hiszen Szegeden vagyunk. Micsoda Kincs, micsoda kincsek birtokosa ez a szegény asszony. Őt elkerüli a gazdasági válság, akarom mondani a gazdasági válság.

Az ilyen szentektől tanulhatjuk meg, hogy mit is jelent jól élni, mitől jó lét a jólét.

HITÜNK KÉRDÉSEI

Az erkölcs és a jó (2.)

Sokféleképpen lehet nézni az emberi életet és törekvéseinket, és sokféle szempontból lehet olvasni a Bibliát. Mindkettőt úgy is, mint az embernek a jó irányában haladó útkeresését. Az út végén a boldogság integet, és a beteljesült üdvösség hajnalfénye világítja meg az utat. Igen, a Biblia az igazi jó keresésének és megtalálásának könyve is. A legigazibb jóé, amelynek a neve üdvösség: idelelni is már – és reményünkben odaát.

Vessünk egy pillantást emberi életünkre: hogyan fejlődünk az igazi jó keresésében. A kisgyermek édességet kér, és anyjához szalad, ha menedéket keres. Érezni akarja a szeretetet. Ez azért érdemel figyelmet, mert már ilyen korán kijelzi a jó két különböző értelmét: azt, ami nekem jó, mivelhogy jól esik (mint a csokoládé), és azt, ami a személyes szeretet vágya és jele, amiben nemcsak kapni akarok, hanem adni is. A kisgyermek elsősorban kapni akar. Mégis képes kiállni a maga módján az anyukáért, ha valaki rosszat mondana róla.

A serdülők és az ifjak korosztálya már határozottabban jelzi a másik felé fordulást. A nemek vonzódása, a másik nemre való elemi rácsodálkozás, sok esetben az első szerelem különleges ízének megtapasztalását jelenti, amit a platóni *erosz* szó jelez, de még nem az erotika értelmében. A nyelvben pedig megjelenik a másiknak adni akaró szeretet kulcsszava: a „neked”. Valami kis ajándék a hozzá kapcsolt szavakkal: „Ezt neked hoztam”. – Ugyanakkor előfordulhat a szerelem és a szeretet „horrorja”, a nemi erőszak is, már a tinédzsereknél. Ennek képlete: mindig azt keresni, ami nekem jó, akkor is, ha az ártó jellegű ösztönöket elégíti ki; a másiknak azonban akár életre szólóan fájdalmas élmény, tehát súlyosan bűnös cselekedet.

Ismerni kell tehát, mégpedig növekedésünk fokainak megfelelően, hogy mi a jó, és mi a rossz. Ezért nevelni kell magunkat és másokat az erkölcsi értékekre, a jó és a rossz fokozatos megkülönböztetésével, hogy az igazi jó személyi értékünké váljék, amelyet magukkal viszünk például a házasságba vagy a hivatásunkba, munkánkba.

Hogy mi a jó keresése? Egyre tisztábban meg kell tudni különböztetni azt a jót, ami csupán az érzékeimnek kedvez – étel, ital, a szexuális élvezet –, attól, amit erkölcsi jónak mondunk. Sokan sajnálatos tudatzavarban szenvednek. Nem képesek megkülönböztetni azt, ami jól esik az érzékeknek, ami kellemes, attól, amit erkölcsi jónak nevezünk. A filozófia történetében sajnos az egyébként neves an-

gol gondolkodó, David Hume is beleesett a csapdába, engedve a nyárspolgári ízlésnek, amikor a jó fogalmát a kellemessel azonosította.

Jó az, ami kellemes, ami jól esik az érzékeimnek? Akkor is, ha az a másiknak, a többieknek nemcsak hogy nem esik jól, de esetleg fájdalmat és szenvedést okoz? Ez tragikus tudatzavar. Egy diktátornak ugyanis jól eshet a hódítás vagy a sértett önérzetéért való bosszú, és ezért véres háborút indít, súlyosan ártva saját népének és más népeknek. A legszörnyűbb emberi bűnök mélyén is ez a gyökeresen hamis motiváció lappang. Családon belüli gyilkosságok: férj megöli a feleségét, feleség a férjét, hogy hozzájusson ahhoz a pénzhez, ami neki jó...

A szaknyelv szerint tehát meg kell különböztetni azt, ami mint létező dolog jó, attól, ami erkölcsi jó. S itt sorra vehetnénk a teremtés elérhető javait az ember által alkotott javakkal együtt, amit jónak tekintünk – de még nem erkölcsi értelemben. Elég azonban a legősibb bibliai példa, hogy belássuk, mi a különbség a két jó között. A bibliai példázat szerint Éva eszik a tiltott fa gyümölcséből, mert az „jó ízű”. (Ne firtassuk, hogy milyen gyümölcs lehetett, hiszen példázatról van szó. Maradjunk az almánál.) Az alma mint gyümölcs jó, de ha ellopom az almát, az már erkölcsi rossz, miközben ugyanolyan jól eshet, mint akkor, ha a saját almámat eszem. Mai példa: csalók, akik a naiv utasoktól elszedik a pénztárcájukat, mindazal, ami benne van. S minél több pénz van benne, annál inkább jó – nekik. De mennyi keserűséget okoznak ezzel másoknak! Ami tehát a tolvajoknak jó, az a meglopottaknak nagyon rossz. A lelkiismeret, a bennünk lévő erkölcsi törvény s hozzá a tízparancsolat és a jog azonban ezt követeli: „Add meg mindenkinek, amivel tartozol”, és „Ne vedd el a másiktól, ami nem a tiéd”. Utalhatunk a bibliai arany szabályra is: „Neked hogyan esne, ha veled tennék meg ugyanezt?”

David Hume később megbánta, hogy filozófus létére az erkölcsi jót azonosította a kellemessel, de a kártékony magot

és tisztességes kapcsolatokat ápol. Ez az élet. Olyan közösségről álmodozni, amelyben a testvérek között nincsenek nehézségek, értelmetlen és hasztalan. Ha egy közösségben nem szenvednek meg konfliktusokat, ott hiányzik valami. A tapasztalat azt mutatja, hogy minden családban és az emberek mindenfajta csoportjában van konfliktus. És a konfliktust fel kell vállalni, nem lehet szőnyeg alá söpörni. Ha elfojtják, nyomása addig fokozódik, míg ki nem robban. A konfliktusok nélküli élet nem élet.”

„A testvériség igen kényes dolog. Az első esti dicséret himnuszában Szent József főünnepén az argentin zsolozsmában azt kérjük Szent Józseftől, hogy őrizze az Egyházat »eucharisztikus gyengédségek«. Ez az, így kell bánnunk a testvérekkel: eucharisztikus gyengédséggel. Meg kell simogatni a konfliktust. Eszembe jut, amikor VI. Pál egy rengeteg rajzot tartalmazó levelet kapott egy kisgyerektől. A pápa azt mondta, hogy az asztalán, melyen csak problémákról szóló levelek sorakoznak, egy ilyen levél érkezése nagyon jó hatással volt rá. A gyengédség jót tesz nekünk. Az eucharisztikus gyengédség nem takarja el a konfliktust, hanem segít férfiként szembenézni vele.” □

már elhintette. S hiába korrigálta mindezt Kant etikája, kiemelve az erkölcsi kötelességet, amely akkor is érvényes, ha adott esetben nem kellemes. Ha tesztelni tudnánk a mai világ embereit, alighanem azt tapasztalnánk, hogy nagyon sokan feláldozzák az erkölcsi jót azért, ami itt és most nekik az érzékek élvezeti javát jelenti (iszákosság, drogozások, lopás, rablás, nemi erőszak stb.). Csakhogy az erkölcs visszavág és a legkülönbözőbb formában igazolja Dosztojevszkij híres regényének címét: *Bűn és bűnhődés*. A bűnhődés akkor sem marad el, ha a bűnös megússza a jogi felelősségre vonást.

Könyvtárat lehetne a példákkal megtölteni, de csak egyet említek, amelyet nem tudok elfelejteni. A német televízió sikersorozata fiatalok bűnözők eseteit tárgyalja. S egy-egy ilyen eset egészen elemi módon érzékelteti a két jó különbségét. Azt a gyönyörű fiatal lányt nem lehet elfelejteni, átszellemült szépségével. Talán huszonkét éves lehetett. Egyetemista öccsével ül a vádlottak padján. Meghalt az édesanyjuk. Tehetős apjuk pedig ázsiai nőt vett feleségül. A lánya és a fia, attól tartanak, hogy új anyjuknak gyermeke születik, és így majd meg kell osztani vele az örökségüket. Ezért megöletik a mostohaanyát, remélve, hogy tervük titokban marad. A nyomozás azonban kideríti bűnösségüket. Amikor ezt az átszellemült szépségű fiatal lányt vádlottként beidézik, a filmet nézve felsóhajtok: „csak nehogy ő legyen a bűnös”. De ő az, öccsével együtt, aki szintén egy igen vonzó megjelenésű, intelligens egyetemista. A bíró pedig kérlelhetetlenül alkalmazza, amit a jog kiszab: életfogytiglani börtönbüntetés mindkettőjüknek. Apjuk tekintete is lesújtó. Jövőhagyja az ítéletet. Elképzelem őket rabruhában. Feltör belőlem az ismert kérdés: „Hát megérte?” Így is bőven jutott volna nekik. De ők még többet akartak. Birtoklásvágyuk semmibe vette a „Ne ölj!” erkölcsi törvényt.

A nagyobb örökség a maga módján jó – lehet azt hasznos célokra, például mások megsegítésére fordítani –, de súlyosan rosszá válik, ha mindezt az erkölcsi törvény ilyen méretű megsértése árán, az erkölcsi jó semmibevételével próbálják elérni. Van, akinek – egy ideig vagy akár élete végéig – sikerül megúsznia a jog ítéletét. De a lelkiismeret, a belső bíró ítélete elől nem lehet elmenekülni. Erre utal a tapasztalatokból leszűrt bölcsességet megfogalmazó közmondás: „Senki sem lehet boldog mások boldogtalanná tétele árán”. (Vége)

Boda László

XVI. BENEDEK HÉTKÖZNAPJAI

Georg Gänswein érsek két pápával is együtt dolgozik: Ferenc pápa oldalán a Pápai Ház prefektusa, ugyanakkor XVI. Benedek személyi titkára. Egyike azon keveseknek, akik napi szinten kapcsolatba kerülnek a volt és a jelenlegi egyházfővel is.

XVI. Benedek mellett él a Mater Ecclesiae kolostorban. Mint a *Rome Reports* interjújában elmondta: az emeritus pápa szívesen fogad látogatókat: „de egészséges mértékben, tehát nem túl gyakran. Úgy jó, ha ez öröm, nem pedig teher”. Az új év első hónapjában különösen szeretett vendége volt: Georg Ratzinger érkezett a Vatikánba, hogy testvére társaságában ünnepelje kilencvenedik születésnapját.

Georg Gänswein azt is megemlítette, hogy kora ellenére XVI. Benedek jó egészséggel örvend, szellemi frissességgel változatlan. – Néhány hónappal karácsony után Ferenc pápa szentté avatja II. János Pált. Georg Gänswein elmondása szerint még nem lehet biztosan tudni, hogy XVI. Benedek részt vesz-e a ceremónián, de lehetségesnek tartja. **(VR)**

IMASZÁNDÉKOK

Februárra

Általános imaszándék: Hogy az idők bölcsességét és tapasztalatait elismerjék az Egyházban és a társadalomban.

XVI. Benedek pápa beszéde, melyet 2012. november 22-én a római Szent Egyed közösség által vezetett öregotthon lakóinak mondott:

Nemcsak mint Róma püspöke jöttem ma hozzátok, hanem úgy is, mint egy öreg ember, aki meglátogatja a nálánál is öregebbeket. Nem is kell mondanom, hogy tapasztalatból ismerem azokat a nehézségeket, problémákat és bajokat, amelyeket az öregkor hoz magával. Neha bánat árnyékolja be pillantásunkat, és úgy tekintünk öreg napjainkra, mint az emberi élet naplementéjére. A mai napon azonban, nagy meggyőződéssel azt szeretném mondani nektek, és veletek együtt minden idős embernek, hogy szép dolog az öregség! Minden életkorban fel kell fedezniünk Isten jelenlétét és áldását, azokat a kincseket, amelyeket az életnek egy-egy szakasza felkínál.

A Biblia szerint a hosszú élet: Isten áldása. Napjainkban sok ember részesül a hosszú élet áldásában: tekintsük tehát Isten ajándékának, melyet jól fel kell használnunk. Sajnos, a hatékonyság és nyereségvágy által uralt jelenkori társadalom nem így tekint a hosszú öregségre. Gyakran haszontalannak tekint az öregeket. Sokszor hallunk arról, hogy a társadalom peremére szorítják, eltávolítják otthonukból, és magányos életre kényszerítik őket. Pedig nagy kincs az az életbölcsesség, amelynek mi, öregek vagyunk a hordozói. Valamely társadalom és kultúra értékét azzal is lehet mérni, hogy miként bánnak e társadalomban az idősökkel, és milyen helyet engednek nekik a közösség életében.

Kedves barátaim! Amikor idők leszünk, gyakran mások segítségére szorulunk. Ezt magam is tapasztalom. Az Evangéliumban olvashatjuk Jézusnak Péter apostolhoz intézett szavait: „Amikor fiatal voltál, felövezted magadat, és oda mentél, ahová akartál. Amikor azonban megöregszel, kiterjeszted kezeidet; más övez fel téged, és oda visz, ahova nem akarsz” (Jn 21,18). Ezt mondva Jézus azt jelezte, hogy milyen vértanúhálállal fogja Péter megvallani a hitét. E szavak azonban azt is eszünkbe juttatják, hogy az öreg emberek mások segítségére szorulnak. Arra kérlek tehát titeket: igyekezzetek ebben is megtalálni az Isten kegyelmét, hiszen kegyelmi ajándék az, hogy mások szeretettel támogatnak, és kísérnek titeket. Az ilyen kapcsolat fontos életünk minden szakaszában, hiszen senki sem élhet egyedül, mások segítségével nélkül. Itt, e házban örömmel látom, hogy segítőtitek és ti, a bennlakók egy nagy családot alkottok, akiket az életadó szeretet köt össze.

Kedves idős testvéreim, bizony meg-esik, hogy a napok néha hosszúnak és eseménytelennek tűnnek számotokra; szaporodnak a nehézségek, ritkulnak a feladatok és találkozások. De ne veszítsétek el soha jókedveteket. Ti kincs vagytok az emberi társadalom számára, akkor is, ha szenvedtek és gyengélkedtek. Életeknek ez a szakasza is ajándék, amelyet azért kaptatok, hogy elmélyítsétek kapcsolatotokat Istennel. Ne felejtsetek el, hogy most is megvan a legértékesebb és legfontosabb képességetek, vagyis képesek vagytok arra, hogy hittel és kitartással járjatok közben imáitokkal Istennél a többi emberért. Imádkozzatok az Egyháztól, imádkozzatok érttem, imádkozzatok a világ szükségleteiért, imádkozzatok a szegényekért, és imádkozzatok azért, hogy megszűnjék az erőszak a világban.

(Folytatás a 4. oldalon)

ÉBRESSZÉTEK...

(Folytatás az 1. oldalról)

Jézus minden emberhez odament, mindenkihez. Én egyáltalán nem aggódnék a periféria felé menni: ne féljetelek odafordulni bárkihez!”

Az új evangelizációról tárgyaló püspöki szinódus azt kérte a szerzetesektől, hogy legyenek tanúi az Evangélium humanizáló erejének a testvéri élet által. Ennek kapcsán Ferenc pápa emlékeztetett arra, hogy a megelőző napon fogadta a taizéi prior, Alois testvér látogatását: „Taizében vannak katolikus, kálvinista, lutheránus szerzetesek... és mind igazi testvéri életet élnek. Lenyűgöző apostoli vonzerőt jelentenek Ön a fiatalok számára. A testvériségnek hatalmas egybehívó ereje van. (...) Olykor nehéz megélni a testvériséget, ám ha nem éljük meg, akkor nem vagyunk termékenyek.”

„A szerzetesi testvériség – folytatta a pápa – a tagok közötti minden lehetséges különbözőséggel együtt egy olyan szeretettapasztalat, amely felülmúlja a konfliktusokat. A közösségi nézeteltérések elkerülhetetlenek: bizonyos értelemben létezniük kell, ha a közösség valóban őszinte

A PÁPA A SZENTFÖLDRE LÁTOGAT

A Szentatya a január 5-i Úrangyala-imádság után bejelentette: május 24. és 26. között a Szentföldre utazik. Zarándoklatának fő célja – fogalmazott a pápa –, hogy megemlékezzék VI. Pál pápa és Atenagorasz pátriárka történelmi találkozásáról, amely ötven évvel ezelőtt, éppen január 5-én történt. Ferenc pápa háromnapos apostoli útjának állomásai: Ammán, Betlehem és Jeruzsálem. A Szent Sírnál ökumenikus találkozót tartanak majd Bartolomaiosz konstantinápolyi ökumenikus pátriárkával és a jeruzsálemi keresztény egyházak valamennyi képviselőjével. □

MAGYAR BETLEHEM GRECCIÓBAN

Szent Ferenc 1223-ban Greccióban állíttatta fel az első betlehemet. Ferenc halálát követően már 1228-ban kolostort és kápolnát építettek ezen a helyen. Az első betlehem emléként állandó kiállítás

őrzi itt, amelyen a világ számos országából érkezett betlehemek láthatók. A római Szent István Alapítvány kezdeményezéséből erre a kiállításra most egy magyar betlehem is került. A karácsonyi ünnepek lezárásaként az alapítvány tagjai január 11-én, szombaton Greccióba zarándokoltak, ahol a kápolnában bemutatott szentmisét követően adták át a Szomor Ferencné által készített betlehemet Luciano De Giusti ferences atyának, a rendház gárdiánjának. A betlehemet három másik közül a grecciói szentély szakemberei választották ki.

A szentmisén és az átadáson részt vett Györiványi Gábor, hazánk szentszéki nagykövete is családjával együtt. □

NEGYVENÖTEZER MAGYAR ÉL ITT

Magyar közösség Sydneyben

Nincs egyszerű dolga az embernek, ha magyar, pláne ha katolikus közösséget szeretne találni egy hazájától távoli országban. Üdítő példa a Sydneyben működő magyar katolikus közösség, melyet Lédeczi Dénes váci egyházmegyei pap vezet. Dénes atya, akit 1999-ben szenteltek pappá Vácott, kilencévi tisztaügyi és kétévi pilisi plébánosi szolgálat után most Sydneyben végez missziós szolgálatot, a kint élő magyarok körében.

– Kik keresik fel a Sydneyben működő magyar katolikus közösséget?

– Azok, akik Magyarországon is gyakorló katolikusok voltak, vagy akik kapcsolatot keresnek Ausztráliában élő más magyarokkal. Ők megtalálják engem vagy a közösséget. Gyakran tájékoztatósi pontot is jelentünk számukra. Egy beszélgetés vagy egy közös ebéd is sokat számít. Évente negyven-ötven, Ausztráliába újonnan érkező magyarral alakul ki rendszeres kapcsolat. Gyakran keresnek meg olyanok is, akik szeretnének Ausztráliában dolgozni, s arra kíváncsiak, tudok-e nekik segíteni, érdemes-e kivándorolni. Azt szoktam mondani, hogy ha lehet, először csak a férfi jöjjön ki, állja meg a helyét, s ha ez sikerül, akkor hozza ki a családját is.

– Hogyan jött létre a közösség?

– Az első és második világháború után, illetve 1956-ot követően nagyszámú magyar vándorolt ki Ausztráliába. A

később érkezőkkel már pap is jött. Hozzá – Forró Ferenc jezsuita páterhez – kötődik a magyar katolikus közösség megalakulása Sydneyben. Kezdetben szerzetes papok vezették a magyar közösséget – domkosok és jezsuiták. A szerzetesek feladatait később, a kilencvenes évek elején egyházmegyei papok vették át: Szakonyi Ferenc, Bakos István. 2010-re viszont már nem volt, aki vállalja a szolgálatot. Egy hónapot töltöttem Melbourne-ben, akkor hallottam, hogy nincs papja a magyar közösségnek. Ezért úgy döntöttem, hogy pilisi szolgálatomat hátrahagyva jelentkezem Cserháti püspök úrnál erre a feladatra.

Plébániánkon négy pap él: két ausztrállal és egy ghánaival lakom Blacktownban, Sydney nyugati részén, mely a fő munkaterületem is. Két helyen teljesítek angol nyelvű szolgálatot, és öt helyen misézek magyarul: vasárnaponként a Szent Erzsébet Otthon templomában, kéthavon-

ta a fővárosban, havonta a Sydneyben található Mindszenty-házban és Strathfieldben, nagy ünnepeken pedig Wollongongban is.

– Milyen missziója van a magyar közösségnek?

– A nyelv ápolása áll az első helyen. Fontos, hogy a magyar nyelvet minél többen elsajátítsák, illetve ne felejtsek el. A magyar kultúra szolgálata is a missziónk része; magyar nyelvű imádságokat mondunk, magyar Szentírást olvasunk. Sydney nagy kiterjedésű város, a két legközelebbi pontja közötti távolság nagyjából száz kilométer, így van, akinek akár hatvan kilométert is meg kell tennie, hogy eljusson a magyar nyelvű misére. Ez komoly áldozatvállalást jelent. Sydneyben negyvenötezer magyar él. Egy részükkel együtt tartjuk meg a nemzeti ünnepeinket. A Mindszenty Otthonban működik a karitásunk, melynek önkéntesei felkeresik az egyedül élő, különböző problémákkal küzdő, idősebb magyarokat. Ebbe a munkába a jövőben szeretnék még több embert bevonni.

(A magyar közösség honlapja: www.hungariancathnsw.org)

Szijjártó-Nagy Zsófia/Új Ember

Cserháti Ferenc püspök és Lédeczi Dénes sydneyi magyarokkal

NEMET MONDANI A KIZÁRÓLAGOS PÉNZURALOMRA

Ferenc pápai nézetei a gazdaságról

Jól sejtette Ferenc pápa, hogy szóki-mondó apostoli buzdítása heves reakciót vált majd ki a közvéleményben. Így is történt. Az amerikai sajtóban olykor kimondottan udvariatlan hangvételű írások jelentek meg az Evangélium Gaudium megállapításaival kapcsolatban. Samuel Gregg például – több kitűnő könyv és tanulmány szerzője – a világhálón a közelmúltban határozottan bírálta a pápa gazdasági megnyilatkozásait: nem tartotta azokat közgazdaságilag kellően megalapozottnak.

Az állam és a gazdaság viszonyáról, a pénzügyi közvetítő intézmények és a piac szerepéről megoszlanak a vélemények – a keresztény szakemberek körében is. Nem csoda, hiszen Amerikában például két olyan intézmény is van, amely ugyan kimondottan keresztény alapon kutatja a gazdaságot, de egymástól alapvetően eltérő elvek mentén. A Ryan Institute a közjó kutatását, az állami gazdaságpolitika felelősségét, a jövedelem újraelosztását tartja fontosnak; az Acton Institute a piaci szemlélet és a kereszténység összeegyeztethetőségét emeli ki. Jeles képviselője ez utóbbi intézménynek éppen az idézett Samuel Gregg.

Érdemes szigorúan szakmai-közgazdasági alapon végiggondolni, hogy vajon indokoltak-e az idézett kritikák? Noha a pápa gondolatébresztőnek szánta

írását, és nyitott a párbeszédre, nem gondolnám, hogy megállapításai szakmai szempontból ne lennének helytállóak. Vizsgáljuk meg néhány tételét – a teljesség igénye nélkül.

Az Evangélium Gaudium bírálja a „piacok abszolút autonómiáját”. Azt állítja, hogy nem bízhatunk a „láthatatlan kéz” mindent elrendező szerepében. A pápa szerint ma a világban egy kisebbség jövedelmét exponenciálisan növekednek, de ugyanakkor nő a különbség is a gazdagodók és a leszakadók között. Sokan hivatkoznak ugyan arra, hogy a jólét „lecsorog”, azaz, hogy a gazdagok a motor szerepét játsszák, s maga után vonja a szerényebb jövedelműek jólétét is – ebben azonban a pápa a jelenkor tényei alapján kételkedik. Azt nem vitatja senki, hogy az elmúlt évtizedek hoztak némi javulást egyes térségekben (lásd Kína), de az országok többségében nőttek a belső különbségek. Emellett egyre kevésbé érzünk együtt a szenvedőkkel, s elfogadjuk a globalizáció fokozódó jövedelemaránytalanságait.

A pápa megállapításait alátámaszthatjuk Raghuram Rajan chicagói professzor szavaival – aki fél évtizeden át az IMF főközgazdásza volt. Aligha alkalmazzák volna, ha nem lenne pénzügyi hozzáértése minden vitán felül álló. A 2010-ben megjelent Fault Line (Törés-

vonalak) című sikerkönyvében az alábbiakat írja:

„(Az Egyesült Államokban) a jövedelmek a csúcson lévőknél jól láthatóan szárnyaltak. 1976-ban a leggazdagabb háztartások egy százalékának jövedelme csak 8,9%-át tette ki az összes jövedelmeknek. 2007-re ez az arány 23,5%-ra nőtt! Másként fogalmazva: 1976–2007 között minden dollárnyi reáljövedelem-növekményből 58 cent a leggazdagabb egy százalékhoz áramlott. 2007-ben a hedge-fund (fedezeti alap) menedzserének, John Paulsonnak a fizetése az amerikai átlagfizetés 74 000-szeresét tette ki”.

Valóban ekkora hasznót hajt a társadalomnak ez a tevékenység, más munkához, de akár más menedzseri tevékenységhez képest is?

Olvasható a szakirodalomban, hogy két évtizeddel ezelőtt Japánban a menedzseri fizetések az átlagbérek mintegy 10-szeresét, Angliában 30-szorosát, az USA-ban már akkor is a 400-szorosát tették ki.

E hétköznapi ember a saját munkahelyén is tapasztalja azonban, hogy széthúzódnak a jövedelmek: a bérlisták felső tíz százalékához tartozók bérei sokkal gyorsabban nőnek, mint az alkalmazotti és munkás bérek. Mi ennek az oka? Rajan erre azt a választ adja, hogy bármilyen furcsa, de viszonylag kevés Amerikában

a jól képzett menedzser szakember. Az átlagemberek hamar abbahagyják a számukra jelentős költséget jelentő tanulást. Így a magasabb kvalifikációt igénylő állásokban túlzott kereslet van az alkalmas munkaerő iránt. Ha több képzett ember próbálna elhelyezkedni a piacon, lejjebb lehetne szorítani ezeket a kiugróan magas béreket – állítja. Azt is mondja, hogy eléggé nyilvánvalóan az anyagi lehetőségek határozzák meg a tanulást a társadalom különböző rétegeiben. Ez pedig társadalmi méretű pazarlás, hiszen sok szegény, de tehetséges ember nem jut előre a „korlátlan lehetőségek hazájában”. Szerinte az államnak sokkal többet kellene tennie Amerikában, hogy azok is tanulhassanak, akik ma kizsúrolnak a rendszerből. Mi ez, ha nem annak a világos elismerése, hogy a piac nem old meg mindent, s az állam aktívabb szerepvállalására van szükség?

Komoly szakértői csapat készíti a pápa számára elemzéseket. Ferenc pápa nem saját egyéni közgazdasági ismereteinek szintjén fogalmazza meg nyilvánvalóan jogos kritikáját a fennálló világgal kapcsolatosan. Ezt mindenekelőtt azért teszi, hogy az erkölcsi szempontokat hangsúlyozza: nemet mondani a kizárólagos pénzuralomra, és igent a szolidaritásra!

Botos Katalin

közgazdász professzor, Budapest

Gyerekeknek

CSODÁK

Csodák, bizony ritkán történnek. Nyugodtan mondhatjuk: nagyon ritkán. Így van ez rendjén. Ami ugyanis sűrűn, rendszeresen történik, az a világ rendjéhez tartozik. A csoda pedig azért csoda, mert rendkívüli. Nem csoda, ha meggyógyul egy beteg, hiszen az orvostudomány fejlődésének, a jó orvosok szakértelmének és a gondos ápolásnak köszönhetően ez – hála Istennek – sűrűn előfordul. Mondhatjuk, hogy így van ez rendjén.

Természetesen az sem csoda, ha valaki meghal – mert már nagyon öreg, vagy tragikus baleset érte, vagy olyan betegség lépett fel nála, amely a mai orvostudomány számára gyógyíthatatlan.

Csak hogy olyan esetekről is tudunk, amikor a legjobb orvosok tehetetlenül széttárták a karjukat, és a beteg mégis meggyógyult. Ilyenkor beszélhetünk csodáról. Gyógyíthatatlannak ítélt betegek sokasága igyekezett, és igyekszik eljutni Lourdes-ba és más kegyhelyekre, még

sokkal többen pedig otthonukban, a kórházban, betegágyukon imádkoztak, és imádkoznak gyógyulásukért. És tudjuk, hogy nem hiába: sokan hallottunk-olvastunk ilyen esetekről, a hazai és külföldi kegyhelyeken hálaadó márványtáblácskák regimentje tanúskodik róla, hogy Isten meghallgatta a kérő imákat.

És amikor nem? – Olyan nincs – válaszolta kérdésekre egy kedves ismerősöm, aki három évig spórolt, hogy egy zarándoklattal még egyszer elmelessen Lourdes-ba. Öt éve járt már ott, és az unokája gyógyulásáért imádkozott. A kisfiú meghalt. És a nagymama tovább imádkozott: hogy el ne veszítse hitét az Isten jóságában. „A mesebeli aranyhal minden kívánságot teljesít – de ez mese. Isten meghallja minden kérésünket, és ha nem is teljesíti mindet, erőt ad hozzá, hogy ezt elfogadjuk – ez csoda. És most ezért meggyek hálát adni” – mondta a nagymama.

Erzsébet néni

Fiataloknak

A HIT ÉS A SZERETET FÁKLYÁJA

Az év végi és újév eleji ünnepek után – melyek áhítatához, emelkedettségéhez sok humor, finom étkek és néhány pohár pezsgő, valamint némi pihenés, lazítás is társult – javában itt az ideje, visszatérni a „régie kerékvágásba”. Vége a szünetnek, és elkezdődött egy új esztendő: új tervekkel, elhatározásokkal és komoly kihívásokkal a privátszférában és társadalom fórumain, az Egyház és az állam életében, de ugyanígy a természetes és a természetfölötti vonatkozásokban is. Angliában, közelebből Londonban élő és dolgozó magyar katolikus és nem katolikus testvéreimet – fiatalokat és időseket egyaránt – arra szeretném hívni: hogy az új év kihívásaiban, terveink megvalósításában merítsünk hitet, reményt és szeretetet az előttünk jártak példájából.

A 2012-es esztendő Mindszenty bíboros emlékére volt, a 2014-es pedig Erdély nagy püspöke, Márton Áron éve lesz, amelyet január 19-én, a vasárnapi szentmise keretében, ünnepélyesen megnyitunk Londonban, a Szent István-házban (amikor ezek a sorok íródnak, ez még jövő idő).

Sajnos, fel kell tételeznem – és olykor tapasztalom is –, hogy sokan vannak, különösen a fiatal körében, akik alig tudnak valamit róla. Pedig nagyon fontos volna, hogy minél többet megtudjanak ennek a nagy főpapnak a küzdelmeiről, hősiességéről, Egyházáért és ma-

gyarságáért vállalt szenvedéseiről. Hogy egyszerű példája ország-világ előtt minél ismertebbé váljék, azért is imádkozunk abban a szentmisében – és a tegyük ezt majd az év folyamán többször is – Márton Áron boldoggá avatásáért. Előadásokat fogunk hallgatni életéről, hogy minél jobban megismerhessük ezt a nagyszerű keresztényt.

Ebben a zűrzavaros világban – különösen Európában – már régóta tapasztalunk kell a keresztény értékek háttérbe szorítását, az emberi méltóság át-, illetve leértékelődését. Nagyon is időszzerű tehát újra átgondolnunk az életünket: a magunk személyes életét, és ember voltunk lényegét. Szembe kell néznünk újra azzal a végtelenül komoly kérdéssel, hogy mi végett is vagyunk a világon!

Márton Áron püspök élete és példája komoly segítséget jelenthet nekünk ebben – komoly üzenet az mindannyiunk számára! A magyar fiatalok előtt meríthetnek ebből. Személyében olyan embert ismerhetnek meg, aki nem vonakodott a munkától, az erőfeszítéstől, a reménytelennek látszó helyzetekben sem esett kétségbe, a fenyegetettségben is hűséggel kitartott azok mellett, akiket az ő gondjára bízott a Gondviselés. A hit, a remény és a szeretet keresztény erényeinek világító fáklyája volt az ő élete. Kövessük őt, és akkor nem járunk sötétben!

János atya, Londonból

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

Az idők imája védelmezi és segíti a világot, mégpedig sokkal hathatósabban, mint a nyugtalankodás. Ma rátok, a ti imáitokra szeretném bízni az Egyház javát és a világ békéjét. Biztosítalak szeretetemről, és számítok rátok. Érezzétek, hogy Isten szeret benneteket, és árásszátok Isten szeretetének sugarait erre a mai individualista, sikerhajhászó társadalomunkra. Az Isten mindig veletek lesz, és mindazokkal, akik szeretettel gondoskodnak rólatok.

Missziós imaszándék: Hogy papok, szerzetesek és világiak nagylelkűen együttműködjenek az evangelizációs küldetésben.

Ferenc pápa *Evangelii gaudium* kezdetű apostoli buzdításából:

Minden megkeresztelt emberben működik a Szentlélek ereje, mely az evangelizálásra ösztökél. Keresztiségük révén

Isten népének minden tagja misszionárius tanítvánnyá lett. Minden megkeresztelt személy, bármi is az állása az Egyházban és bármilyen hitbeli képzést kapott is, az evangelizálás munkása. Helytelen úgy elképzelni az evangelizálást, hogy azt néhány szakember végzi, míg a többi hívő csak passzívan befogadja a hitet. Az új evangelizálás minden megkeresztelt hívő személyes részvételét megkívánja. Mindenki, aki valóban megtapasztalta Isten üdvözítő szeretetét, hirdesse is azt: nem kell ehhez hosszú kiképzés. Minden keresztény misszionárius, hiszen Jézus Krisztusban találkozott Isten szeretetével. Ne mondjuk azt, hogy „tanítványok” és „misszionáriusok” vagyunk, hanem inkább azt, hogy „misszionárius tanítványok” vagyunk! Könnyen meggyőződhetünk erről, ha Jézus első tanítványaira tekintünk: ők, mihelyt találkoztak Jézus szerető pillantásával, azonnal elkezdték örömmel hirdetni azt, hogy: „Megtaláltuk a Messiást!” (Jn 1,41) A samaritai asszony a Jézussal való találkozás után azonnal misszionárius

AZ ÖRÖKRE SZÓLÓ IGEN ÖRÖME

Szerelmes párokat fogad Valentin-apon a pápa

Szent Valentin (Bálint), a szerelmesek védőszentje ünnepén a pápa együtt ünnepli a fiatalokkal az „örökre szóló igen örömet”. Február 14-én Ferenc pápa délelőtt 11 órakor találkozik a VI. Pál kihallgatási teremben azokkal a párokkal, akik jegyesoktatáson vettek vagy vesznek részt. Január 30-ig lehet jelentkezni a pápai programra az egyházmegyéik családokkal foglalkozó irodáiban, az egyházi mozgalmak és világi társulatok titkárságain, illetve e-mailben az *events@family.va* címen.

„A Szentatya több alkalommal is arra buzdította a szerelmeseket és az ifjú házasságokat, hogy éljék meg a hűséges és termékeny szeretet örömet, amely az élet-szentségben növekszik a Szent Család modelljét követve, és befogadva Krisztust a családi életbe. Ebben ugyanis mindennap megújul a szentségi szerelemben való teljes és szabad önjárandékozás, amely elnyeri a húsvéti misztérium kegyelmét.” – Vincenzo Paglia érsek, a Család Pápai Tanács elnöke ezekkel a szavakkal mutatta be a kezdeményezést, amely helyet ad az első találkozásnak Ferenc pápa és az eljegyzett párok között.

Október 4-én Assisiben a Szentatya a következő szavakkal fordult az összegyűlt fiatalokhoz: „Mi a házasság? Egy valódi hivatás, mint a papság vagy a szerzetesi élet. Két keresztény, aki összeházasodik, az őket összefűző szerelemben felismerte az Úr hívását arra a hivatásra, hogy egy férfiből és egy nőből egy test, egy élet legyen. A házasság szentsége bevonja ezt a szerelmet Isten kegyelmébe, a házaspár egymás iránti szeretete Istenben ver gyökeret. Ezzel az ajándékkal, a hívásnak ezzel a bizonyosságával biztonságosan lehet elindulni, nem félve semmitől mindennel szembe lehet nézni együtt!” – hangzottak Ferenc pápa szavai a fiatalokhoz.

(Vatikáni Rádió)

Ferenc pápa nem fél a bohócorrtól sem...

A SVÁJCIK – A CSALÁDRÓL

Anglia és Wales Katolikus Püspöki Konferenciája példáját követően Svájcban is eredményes lett a családról rendezett, vatikáni előkészítéseként végzett kérdőíves felmérés.

A püspökök szerint ez a felmérés a párbeszéd jele. A Sankt Gallen-i pasztorális szociológiai intézet által – a helyi püspöki konferenciával egyetértésben – végzett felmérés során a családról kiadott kérdőívre több mint huszonháromezer választ kaptak. A svájci püspökök erről szóló közleménye hangsúlyozza, hogy a várakozásokat meghaladó eredményt az elmélyült párbeszéd kultúrája jelének tekintik, amely a házasságok, a családok és a párok pasztorációjának kérdéseit érinti.

Ez a konzultáció a hívek és az Egyház felelősei közötti kommunikáció új formáját indítja el Svájcban, amelynek célja, hogy visszaállítsa a bizalmi kapcsolatot – állapította meg Arnd Bünker, a

Sankt Gallen-i pasztorális szociológiai intézet igazgatója. Mindez Ferenc pápa tanításának is köszönhető, mert sokak pozitív meglepetésként élik meg, hogy a pápa érdeklődik helyzetük felől.

Az intézet által közreadott kérdőív egy valódi felmérés, amelyet a Ferenc pápa által október 5. és 19. között a családról megrendezett rendkívüli szinódus jegyében dolgoztak ki. Az volt a cél, hogy a hívek fejezzék ki véleményüket a püspöki tanácskozásról, és fogalmazzák meg jövőképeiket. Ilyen értelemben a kérdőív különbözik a szinódust előkészítő dokumentumban található kérdésektől. A november 5-én kiadott dokumentum célja ugyanis az Egyház status quójának körvonalazása. Mindkét konzultáció eredményeit a Szinódusi Titkárság elé terjesztik, amely ezek alapján dolgozza ki az *Instrumentum Laboris*, vagyis a rendkívüli szinódus munkadokumentumát. □

lesz, és sok samaritánus „hitt Jézusban az asszony szavára” (Jn 4,39). Hasonlóképpen Szent Pál is, a Jézussal való találkozása után, „azonnal hirdette Jézust” (ApCsel 9,20).

Találja meg mindegyikünk annak a módját, hogy Jézusról szóljunk, ott ahol éppen tartózkodunk. Mindnyájan hivatottak vagyunk arra, hogy tanúskodjunk tegyük Urunk üdvözítő szeretetéről. Jézus, tökéletlenségeink ellenére, hozzánk jön, megadja szavát és erejét, és értelmet ad életünknek. Szívetekben tudjátok, mennyire más Jézussal élni, és Jézus nélkül élni. Azt kell tehát másokkal közölnötök, amit megtapasztaltatok, ami segített benneteket, hogy élni tudjatok, és ami reménységgel töltött el. Tökéletlenségünk nem lehet kifogás. Ellenkezőleg: a missziós hivatás szüntelenül arra ösztönöz, hogy ne süllyedjünk közép-szerűségbe, hanem állandóan növekedjünk.

Az evangelizálás mindig tisztelettel és szelídséggel történjék. Az első lépés a személyes párbeszéd, amikor valaki beszél velünk, és megosztja örömeit, remé-

nyeit, a szeretteivel való törődését és annyi minden mást. Ez után lehet Isten ígését a társalgásba hozni, esetleg a Biblia egy versét felolvasni vagy egy történetet elmondani: és mindenkor vegyük figyelembe az alapvető keresztény üzenetet: Isten személyesen szeret minket, Isten emberré lett, odaadta önmagát érettünk, és most is él és az üdvösségre és barátságára hív bennünket. Ezt az üzenetet egyes esetekben kifejezetten elmondhatjuk, néha pedig személyes tanúságtétel és viselkedés által fejezhetjük ki, ahogy a Szentlélek az egyes helyzetekben sugallja nekünk. Ha a körülmények megfelelőek, az ilyen testvéri és misszionárius találkozást egy rövid imával is le lehet zárni, amelyben kérjük Isten segítségét azokban az ügyekben, amelyeket beszélgetőtársunk megemléített. Ily módon megtapasztalhatja, hogy hallgattunk rá, megértettük, amit mondott, és ügyüket Isten elé helyeztük, az elé az Isten elé, akinek szava valóban szól az életükhöz.

(sss)

Floridai levél

IRÁNYVÁLTÁS

Az irányváltás a világhírű tudós, Jane Goodall életében következett be.

Jane az afrikai őserdőben jó három évtizeden át tanulmányozta a csimpánzok életét, és megfigyeléseivel forradalmasított számos, az állatok viselkedésével kapcsolatos addigi elméletet. Jane figyelmét azonban egy ideje a növényvilág köti le. Igaz, már kislányként is a „természetben” érezte jól magát. Fénykép igazolja, hogy pöttöm korában a jövő tudósának alaposságával figyelte meg a virágos- és a veteményeskert növényeit. És most, mintha a három évtizedes csimpánzkorszak után éppen ezek a gyermekkori társak jelentkeztek volna nála. A *Seeds of hope* (A remény magvai) című nagysikerű könyvében áll: egy napon a növények a fülébe súgták: te eddig mindig az állatokkal foglalkoztál, pedig itt vagyunk mi is! És ez a „figyelmeztetés” elég volt Jane-nek az irányváltáshoz.

Nyugdíjasként (?) az év nagy részében járja a világot. Több szinten dolgozik. Földünk egészsége érdekében, védelmében előadásokat tart. És míg a globális problémák miatt kormányokkal tárgyal, és világcégekkel harcol (amelyek persze minden eszközt bevetnek, hogy megvédjék önös érdekeiket), Rotts and shoots (Gyökerek és hajtások) elnevezésű, a tájházi kis kertekre emlékeztető mozgalmával „alulról”, a bázisról igyekszik felépíteni, illetve védeni és gyógyítani négy kontinens természetes környezetét, az erdőket, a vizeket, a termőtalajt.

Évtizedekkel ezelőtt olvastam egy a természettudományokat népszerűsítő tanulmányban, hogy ott, ahol az érintetlen tajgán elhalad egy szekér, a keréknyomokban megváltozik a világ... (És mi nem „szekerekkel” dolgozunk...) Jane világhírű tudóskollégáival működik együtt, tehát túllát a maga szigorú értelmében vett szakterületének határain. Szól például a méhek népes családjáról (az ő fáradhatatlan munkája nélkül egyszerűen éhen halnánk), és természetesen alaposan foglalkozik a génmanipulálás „mestere”, a hatalmas Monsanto cég tevékenységével is. (Igaz, a módosított alapanyag a szokottnál jóval nagyobb termést, vagyis sokkal több pénzt jelent, de milyen áron...)

Ide illik egy amerikai–japán konfliktus ismertetése, amely – komolysága mellett – nem nélkülözi még a humort sem.

Egy texasi gazda észrevette, hogy a földjén génmanipulált gabona termett, pedig ő tiszta vetőmaggal dolgozott. Természetesen elindultak a spekulációk. Hogyan került ez az anyag a szűz területre? Először, természetesen, meggyanúsították magát a farmert, de célba vették még a madarakat is, mondván, a csőrükből pottyantak volna le ezek a magvak...

Kérdezem, milyen óriási fecske-, varjú- vagy verébraj kellett volna ahhoz, hogy egy jókora termőterületet „beveessenek” a csőrükből... A hír eljutott Japánba. A japánok azonnal reagáltak rá, hiszen nekik éppen ezzel a gazdával volt szerződésük, amelyet azonnal fel is bontottak...

Megindultak a tárgyalások. Szerencsére a megfelelő intézkedések hatására a japánok visszavonták a szerződés felmondását. Megint szent a béke, mi pedig várhatjuk, hogy globalizált világunknak melyik sarkából érkezik egy nem is álmódott „fordulat”.

Bitskey Ella, Sarasota

www.egyhazikonyvklub.hu

A katolikus, református, evangélikus kiadók gazdag választéka.

Számos könyvre, DVD-re, CD-re kedvezmény!

EMBERSÉGBŐL – JELES

Münchenben, a Korczak Akadémia dísztermében bensőséges ünnepség keretében vette át – közel ötven évvel ezelőtt elhunyt édesapja, Szabó Károly nevében – Szabó Tamás azt a kitüntetést, amelyet a holokauszt idején üldözött zsidók megmentésében részt vevő, túlnyomó többségükben keresztények emlékére alapítottak Izraelben. Jeruzsálemben, a Holokauszt Emlékközponthoz csatlakozik a Világ Igazai faszor, amelyben egy-egy örökzöld fa viseli ezeknek a nevének. A magyar névsor – amelyben Apor Vilmos, Karis Sára, Márton Áron, Schlachta Margit és Sztéhlo Gábor is szerepel – a közelmúltban egy továbbival bővült.

Szabó Károly a világháború alatt műszerészként a budapesti svéd követség alkalmazottja volt, és 1944-ben hivatali kapcsolatba került Raoul Wallenberggel. A fiatal diplomata szinte emberfeletti erővel vetette bele magát az üldözött zsidók minél nagyobb számban történő megmentésébe. Ebben hű segítőtőre talált Szabó Károly személyében. Szabót jó barátja, Szalai Pál rendőrtiszt olyan okiratokkal tudta ellátni, amelyek szabad mozgást biztosítottak számára Budapest egész területén. Ezeknek akkor lett különös jelentőségük, amikor Eichmann 1944 októberében elrendelte a zsidók deportálását a fő-

városból. A svéd menleveket és az úgynevezett védett házakat ettől kezdve a nyilasok nemigen tartották tiszteletben, így történhetett, hogy amikor egy fegyveres nyilasokból álló csoport megrohanta az Üllői út elején a svéd kirendeltséget, csak Szabó Károly és Szalai Pál bátor, saját életét is kockáztató fellépésének volt köszönhető, hogy az épületbe menekült több mint százötven zsidót nem ölték meg. Köztük volt a budapesti izraelita hitközség későbbi elnöke, Stöckler Lajos és népes családja is.

Szalai Pál egykori rendőrtiszt, jóval halála után, 2009-ben részesítették ugyanabban a kitüntetésben, amelyet nemrég Szabó Károly is megkapott. A keresztények és zsidók közeledésében fontos szerepet játszó Janusz Korczak Akadémián – amelyet egy filantróp lengyel orvosról neveztek el –, miután Izrael állam képviselője átadta Szabó Károly Münchenben élő fiának a magas kitüntetést, az embermentő hős méltatása során kiemelték azt is, hogy 1945 januárjában Szabó Károly és Szalai Pál is vendég volt azon a vacsorán, amelyen Raoul Wallenberg is részt vett. Másnap a svéd diplomata szovjet fogságba esett, és sorsának további alakulása azóta is ismeretlen. Alighanem ez a vacsora adta az ötletet ké-

sőbb az ÁVO-nak, hogy kirakatper keretében bizonyítsák be: Wallenberg gyilkosai Budapesten keresendők, mégpedig a svéd diplomata egykori munkatársai és véencei körében. Így sok személyt, köztük Szabó Károlyt is letartóztatták, és vallomás kicsikarása érdekében kegyetlenül megkínózták. Gerő Emő Rákosihoz 1953. március 1-jén a következőket írta: „A kihallgatások anyagából világos, hogy a két világháború közötti Zsidó Tanács tagjai valamennyien Gestapo-ügynökök voltak. A tárgyaláson majd ki fog derülni, hogy Gestapo-ügynökként a szegény zsidók gyilkosai, és amerikai imperialista kémek.”

Mindebből szinte egyenesen adódott volna, hogy Wallenberg gyilkosai is ebben a csoportban keresendők. Néhány hónappal Sztálin halálát követően azonban leállították a titkos pert, a fogva tartott személyeket elengedték, az iratokat titkosították. Az őrizetbe vettek közül Stöckler Lajos élete végéig ápolásra szorult. Szalai Pál harmincnyolc évesen, hófehér hajjal került szabadlábra, Szabó Károly egészsége a kínzások után többé nem állt helyre, negyvennyolc éves korában, 1964-ben Budapesten meghalt.

Vincze András

A BŰNBÁNÓ KALASNYIKOV

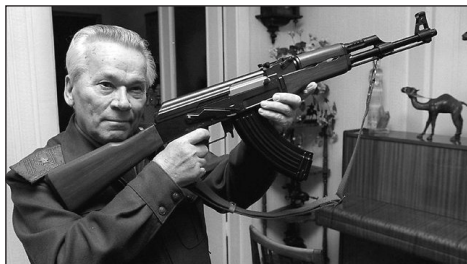
Mihail Kalasnyikov orosz fegyvertervező – a nevét is viselő, hírhedt AK-47-es gépkarabély megalkotója – december 23-án hunyt el, életének 95. évében. Másfél évvel korábban, 2012 májusában hosszú levelet küldött Kirill pátriárkának, az orosz egyház fejének, amelyben arról írt, hogy gyöttri a lelkiismerete az általa kifejlesztett fegyverrel megölt áldozatok miatt.

Kalasnyikov korábban visszautasította, hogy felelősség terhelné a gépfegyverével meggyilkolt számtalan ember haláláért – tudósít a pravmir.com, ismertetve az *Izvesztijja* című orosz napilapban publikált levelet.

„Ugyanaz a megválaszolatlan kérdés jön elő újra és újra: ha a fegyverem életet követelt, akkor lehetséges, hogy én mint keresztény és ortodox hívő felelős vagyok a halálukért?” – írta leveleiben. „Minél tovább élek, annál inkább szöveget üt a fejembe ez a kérdés, és annál kíváncsiabb vagyok, miért engedi az Úr az embernek, hogy az irigység, kapzsiság és agresszió ördögi vágya kerítse hatalmába.”

Az idős férfi arról is beszámolt a pátriárkának, hogy életében először 91 esztendősen lépett be egy templomba, és később megkeresztelkedett.

A Kalasnyikov saját levélpapírjára gépelt levelet az idős ember remegő kézzel írta alá, „Isten szolgája, a feltaláló, Mihail Kalasnyikov” megnevezéssel illetve.

Életében először 91 évesen lépett be egy templomba, s később megkeresztelkedett

Nem világos, hogy mennyit írt a levélből maga Kalasnyikov. Az *Izvesztijja* Kalasnyikov lányát idézte, aki úgy véli, hogy egy pap segített apjának a levél megfogalmazásában.

Kirill pátriárka, sajtótitkára tájékoztatása szerint megkapta a levelet, és válaszolt is arra. A válaszban kifejtette, hogy az egyháznak nagyon határozott az álláspontja: ha a fegyverek a haza védelmére szolgálnak, az egyház a megalkotóikat és a fegyvereket használó katonákat is támogatja. „Kalasnyikov az ország védelmére alkotta ezt a fegyvert, nem azért, hogy terroristák használhassák Szaúd-Arábiában” – fogalmazott a sajtótitkár.

A becslések szerint több mint százmillió Kalasnyikov-fegyvert adtak el világszerte. Megalkotója eddig mindig az ezeket megvásárló országok politikáját tette felelőssé az emberek haláláért. 2008-ban azt is kifejezte: fájdalmas látnia, hogy bűnözők is lőnek a fegyverével.

(pravmir.com/MK)

KÖZLEKEDÉS-LÉLEKTAN

Először Nápolyban gondolkodtam el azon a jelenségen, hogy minden országnak, sőt minden városnak is más és más a forgalma, mások a közlekedési szokásai, s ezek a „beidegződések” jellemzők az illető település hangulatára, lakosainak lelkiületére.

Nápolyban például – hogy bevezető példámnál maradjak – nincsen semmiféle szabály: az utcalámpák (már ha működnek!) automatikusan váltogatják színeiket – piros, sárga, zöld, sárga, piros –, de ez pusztán „l’art pour l’art” tevékenység, mivel se az autók, se a járókelők nem törődnek velük. Az olasz sofőrök kitűnő reflexeinek köszönhetően azonban ez a szédületes össze-vissza száguldozás nem okoz annyi balesetet, mint amennyit hűvösebb égtájakon okozhatna. Mindazonáltal a nápolyi forgalom inkább vidám karnevál Milánó fojtó-nyomasztó, krimifilmre emlékeztető izgalmaihoz képest.

A német ajkú országok, országrészek városaiban, például Zürichben, a kocsik ráérősebben haladnak, s becsületesen megállnak a gyalogátkelőknél, első pillanatra azt a látszatot keltve, hogy nagylelkű udvariassággal engedik át a járókelőket. Ez utóbbiak azonban idegesek, sőt büntudatosak, mert pusztán a létezésükkel is akadályozzák, föltartják a forgalmat. Ezért jobbra-balra pillantgatva, sűrű főhajtásokkal köszöngetve a sofőrök „kegyét”, iparkodnak átfutni egyik oldalról a másikra. És okosan tesz, mert az autósok – s ez leri szigorú ábrázatukról! – minden fegyelmelzéstől ellenére mélyen megvetik a gyalogosokat – amikor a volánnál ülnek!

Párizsban viszont a járókelő az úr! Olyan flegmán és nemtörődöm módon ballag a kocsik áradatában, mintha semmi köze sem lenne hozzájuk. Vigyázzanak ők! Az óvatosság az ő dolguk! S létrejön egy furcsa, a maga nemében tökéletes összjáték, miként egy modern balettben.

És Magyarország? És Budapest? A nyugati autós úgy elbátortalanodik, megzavarodik a volt kommunista országok forgalmában, mintha más planétára csöppent volna. Errefelé ugyanis az autósok és a járókelők között nem létezik semmiféle „konszenzus”, de sajnos a villámgyors olasz reflexek is hiányoznak. A budapesti közlekedés: türelmetlenség, idegesség, tumultus, amit csak növel az úthálózat állapota. És az a tény is, hogy a kelet-közép-európai országokban élő emberek számára az autó még mindig nem egyszerű közlekedési alkalmatosság, hanem státuszszimbólum, amibe ha beül (néha csak vasárnaponként!), presztizskérdést csinál belőle, hogy senki meg ne előzze – még egy Ferrari se!

Mikor először jártam az Egyesült Államokban, nevezetesen Cleveland városában (amit „amerikai Debrecennek” is neveznek), a forgalmat provinciálisnak, lassított filmre emlékeztetőnek találtam. A nagy, kényelmes kocsik mint imbolgók bárkák valamely láthatatlan óceán hullámain. Hely, a széles, többsávos utakon, bőven van mindenki számára, mégsem ismeretlen a tilos parkolásért büntetőcédulákat osztogató rendőr. De nem motorral jár ám, mint Európában, hanem fényesre csutakolt szőrű, fekete paripán („lovat” nem is merek írni, mert hátha megsértődne!). Gazdája felírja a rendszámot, az okos állat pedig „automatikusan” hármat előre lép, hogy kényelmesen elhelyezhesse céduláját a szélvédő üvegén. Aztán mennek tovább... Nyugodtan, nem rohanva. Minek is? Nem olyan sürgős...

Saáry Éva

A HIT NEMZETMEGTARTÓ EREJE

A nyugati diaszpórában (2.)

Budapesten, a Parlament felsőházi termében tartotta IX. országos kongresszusát 2013. november 9-én a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége. A kongresszus mottója „A hit nemzetmegtartó ereje” volt. A nyugati diaszpóra helyzetéről Tempfli Imre stuttgarti katolikus lelkész számolt be. Előadása szerkesztett változatának befejező része olvasható az alábbiakban.

A legelső időkben az emigránsok közül nemcsak a papok éltek sanyarú helyzetben, hanem a hívek is. A nemzetközi segélyszervezetek – mint valamikori ellenséget – kizárták őket a segélyezettak közül. Csak a Szentatya sietett segítségükre, és küldött nekik egy vagon élelmiszert...

Jellemző a helyzetükre az a kis anekdota, amelyet stuttgarti híveim emlékezete őrzött meg. E szerint egy alkalommal gyóntatás volt valamelyik magyar misszióban. Noha reggeltől folyt, mégis még késő délután is sokan tolongtak a gyóntatószék körül. Egyszer csak a pap, aki nagyon fáradt lehetett már, kijött a gyóntatószékből, és szentori hangon belekialtotta a templom csendjébe a még számos gyónásra várakozónak: „Aki a bajtortól fát lopott, annak az nem bűn!”

A szűkös esztendőket azonban jöttek kövérebbek is. És mivel az egyszer megtapasztalt együttérzés és segítség a jó embert segítőkészebbé teszi, híveink is jó szívvel segítettek a náluk szegényebbekben. Noha soha nem voltak nagy-pénzüiek, de ha szolidaritási akcióról volt szó, akkor adakoztak, mert emlékeztek arra, hogy maguk is mennyit kaptak.

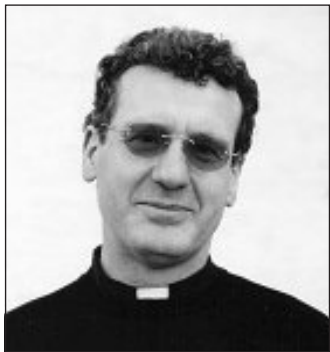
Ezt a testvéri szolidaritást szorgalmazzuk ma is. Legújabbban azokon segítünk, akik valamilyen okból ismét vándorbotot vettek a kezükbe. A németországi magyar papi konferenciákon megjelenő paptestvéreimtől tudom, hogy minden magyar misszió kiveszi részét a munkahely- és lakáskeresésben, a nyelvtanításban és a beilleszkedés megkönnyítésében. Mindnek van úgynevezett saját projektje: egy-egy egyházmegye, árvaház, valamilyen intézmény, püspöke, pap vagy lakikus, amelyet, illetve akit „örökbe fogadott”, és lehetőségei szerint segít. Mert tudja, hogy a hit a tevőleges szeretetben mutatkozik meg, de abból is táplálkozik...

Mielőtt elindultam, hogy részt vegyek ezen a konferencián, összejöttünk pár missziós paptestvérrel, hogy megfogalmazunk néhány gyakorlati kérést és tanácsot – természetesen a teljesség igénye nélkül.

A legfontosabb talán az, hogy közös stratégiára lenne szükség, konkrét magyar jövőképre. Arra vonatkozóan, hogy mit akarunk a következő évtizedekben nemzeti szinten elérni? Nemcsak itthon, az anyaországban, hanem az egész Kárpát-medencében, sőt a nyugati diaszpórában is. Kellene egy vízió, egy cél és egy stratégia, amellyel ezt elérhetjük. És ez csak egy nagyobb és szélesebb összmagyar összefogás eredményeként születhet meg!

Most, a Körösi Csoma Sándor-program keretében – amelynek célja az volt, hogy a Magyarországgal való kapcsolattartást ösztönözze, ezzel pedig a magyar identitást erősítse – jól esett látni, hogy itthon is számon tartanak bennünket. Ugyanakkor az sem került el a figyelmünket, hogy mennyire kevésbé ismernek még. Talán egy rendszeres magyar–magyar–magyar találkozó kellene az anyaország, az elcsatolt részek, illetve a nyugati magyarság képviselői között, hogy még jobban megismerjük egymás gondjait és örömeit...

Ebben az is segíthetne, ha a magyar nagykövetségek, kultúrintézetek, a magyar nemzet és a (mindenkori) kormány

külhoni képviselői még intenzívebben keresnek velünk a kapcsolatot. Ahol pedig ez már öröndetesen megvan, ott jó volna azt magasabb szintre emelni, intenzívebbé és személyesebbé tenni.

Nem kevésbé fontos volna, hogy a (mindenkori) magyar kormány segítsen a magyar iskolákat, a cserkészteket, a hétvégi iskolákat. Elsősorban nem pénzzel, hanem tananyaggal – és tanerővel. Vagy egy-egy kultúrscoportnak a diaszpórába való vendégszerepeltetésével... Mert odakint is érvényes, és talán érvényesebb, mint valaha Reményik Sándor versének refrénje: „Ne hagyjátok a templomot, / A templomot s az iskolát!”

Végül örvendünk annak, hogy az anyaország Egyháza – bár maga is nagy paphiánnyal küzd – igyekszik számunkra papi utánpótlásról gondoskodni. Mert a jelenlegi gárda bármilyen lelkiismeretesen és hőiesen dolgozik is – főhajítás előttük! –, előbb-utóbb kidől. Meglátásunk változatlanul az: jó volna, ha az anyaország vagy az elcsatolt részek egy-egy egyházmegyéje „örökbe fogadna” egy külhoni missziót. Komoly segítség volna a diaszpóra magyarsága, katolikus magyarsága számára, ha az Egyház és állam magára vállalná egy-egy, magát külföldön továbbképezni szándékozó pap költségeit, aki ennek fejében a tanulmányi idő alatt ellátná az ottani hívek lelkipásztori szolgálatát – annak tudatában, hogy végvárra vártezek valók...

Az anyaországi paptestvérektől pedig azt szeretnénk kérni, hogy a kivándorlókat valamiféle „elbocsátó szép üzenettel” lássák el, hogy bennünket odakint mielőbb megtalálhassanak. És a magyar püspökök, ha felénk járnak, ne kerüljenek el bennünket!

Röviden: ez a mi álmunk. Hogy ez csak álom? Erre Friedensreich Hundertwasser osztrák művész szavaival válaszolnék: „Ha valaki egyedül álmodik, az csak egy álom. Ha sokan álmodnak együtt, az egy új valóság kezdete”. Azért jöttem el erre a kongresszusra, hogy ezzel én is hozzájárulhassak ahhoz, hogy minél többen álmodjunk együtt.

Nemrég készült el a nyugati magyar katolikusok honlapja: www.magyar-katolikusok-kulfoldon.com címszó alatt. Rajta egy szőlőtőke, belőle szőlővessző hajt ki. Azon pedig egy szőlőfürt szőlőszemekkel. Tudatosan választottuk ezt a motívumot. Mert egyrészt a szőlőtő és a szőlővessző Krisztus, aki nélkül Istennel kapcsolatba nem léphetünk, és termést nem hozhatunk. Másrészt viszont számunkra a szőlőtő a Kárpát-medence, a szőlővesszők az anyaország és az utódállamok magyarsága, és a szőlőszemek pedig velük együtt mi is vagyunk, a diaszpóra népe, bárhová is sodort bennünket az élet.

Mi szentül meg vagyunk győződve arról, hogy bárhol vagyunk, bennünk is él a nemzet! És mi is – gyökérként – magunkban hordozzuk a szülőföldet és a nemzetet.

Adj a Isten, hogy ezt a gyökeret hűséggel ápoljuk, hogy még sokáig bennünk maradjon. Mert ahogy Wass Albert írja versében: „Ki hűséget vet – életet arat, / és a gyökér, az megmarad!”

Kérem, segítsen nekünk ebben mindenki, akinek ez a feladata. Sőt, mindenki, aki csak tud! (Vége)

FELVIDÉKI MAGYAR EGYHÁZTÖRTÉNET

A Pázmaneum Társulás szervezésében került sor 2013. december 19-én Dunaszerdahelyen az Esterházy János-megemlékezésre, majd *Sztyahula László* hiánypótló könyvének bemutatójára.

A Fő utcai Esterházy János-emlékműnél Karaffa Attila, a társulás ügyvezető elnöke, városi képviselő, Sztyahula László kéméndi plébános és a Szlovákiai Magyar Cserkészszövetség képviselője, valamint Lengyel Zoltán helyezték el az emlékezés koszorúit – emlékezve a felvidéki magyarság mártír sorsú, hitvalló keresztény politikusára.

A dunaszerdahelyi Vermes-villában ezt követően mutatták be *A csehszlovákiai magyar katolikus egyház története 1918–1950* című könyvet. Karaffa János, a társulás védnök-elnöke méltatta a kötetet, amelyet, hiánypótlónak nevezett, s amelynek ott a helye minden felvidéki magyar katolikus család könyvespolcán. A Trianon után történetekkel ez idáig senki sem foglalkozott olyan részletesen, mint ebben a kötetben Sztyahula

László, felmutatva a Csehszlovákiához csatolt területek magyar katolikusága történetének homályos, illetve homályban tartott részleteit.

A könyv hatalmas, jelentős részében mindeddig feldolgozatlan forrásanyagra (korabeli sajtó, Magyar Országos Levéltár anyagai, egyházmegyei gyűjtemények irattárai, vatikáni dokumentumok) – és a rendelkezésre álló szakirodalomra támaszkodik. Kronologikus sorrendben megszerkesztett öt főfejezetben követi nyomon a Trianont követő évtizedekben többször ismétlődő területi változásoknak a kisebbségi helyzetbe került magyar katolikus közösségre gyakorolt hatását.

Az eladott könyvből befolyó összeg a Nagytúr településen épülő katolikus templom befejezését szolgálja.

(Pázmaneum)

ADVENT A BRÜSSZELI MAGYAR HÁZBAN

Adventi rendezvénnel zárta tavalyi programsorozatát december 17-én este a brüsszeli Magyar Hullám kulturális és közéleti társaság.

Az eseményt a brüsszeli Magyar Házban szentmise vezette be, amelyet Veres András szombathelyi megyéspüspök celebrált, majd adventi gyertyagyújtás következett. A szentmise után Veres András Havas István brüsszeli magyar lelkésszel együtt pódiumbeszélgetést folytatott az európaiság és a kereszténység kérdésköréről, az „európai gondolat” keresztény gyökereiről. A rendezvényen megjelent a Belgiumban élő magyar közösség számos ismert képviselője, továbbá több olyan magyar is, akik uniós intézményekben, illetve ilyen intézményekhez akkreditált brüsszeli magyar kormányzati intézményekben tevékenykednek. □

NAGYKILENCEDEK NAGYBÁNYÁN

„Menjetek Józsefhez!” – ezzel a szentírási idézettel hirdette meg Heinrich Ferenc a nagybányai új templomban az első Szent József-nagykilencedet – tizenhárom évvel ezelőtt.

Nemcsak az új templom, hanem a plébános által meghirdetett témák feldolgozásának ígérete is felkeltette a hívek érdeklődését, hiszen az elmélkedések aktuális témákat érintettek, olyan kihívásokat, amelyekkel a híveknek a váratlanul és készületlenül nyakukba szakadt álszabadság és áldemokrácia körülményei között kellett szembenéznük.

A szentbeszédeken keresztül az atya rámutatott arra, hogy ezek az események nemcsak a híveket, de az Egyházat is készületlenül találták, ami nagy elbizonytalanodást, sőt csalódást okozott a gyakorló keresztények számára. Mindenki arra számított, hogy az ateista rendszer bukása után fellendül a hitélet, és zsúfolásig megtelnek majd a templomok. Maga a Szent József-templom is ebben a reményében épült tágasra. De nem ez történt, hanem az ellenkezője. A templomlátogatók száma stagnált vagy pedig csökkent. A kivándorlás megtizedelte a helyi közösségeket.

Ferenc atya figyelmeztette a híveket arra, hogy az úgynevezett „magától működő Egyház” a szemünk előtt bukik meg, mert nincs mögötte a tömeg magával sodró ereje. Akiket a szokások, a ha-

Nagybánya új temploma

gyományok vagy egyéb választási lehetőségek hiánya vitt a templomba, azok lassan, akár az élettelen ágak, lehullnak az Egyház fájáról. Csak az marad meg az Egyház számára, aki személyes és öntudatos keresztény meggyőződést mondhat magáénak. Az elmélkedések keretében az atya hangsúlyozta, hogy a meddő viták senkit sem győznek meg. Tettekre van szükség, mert a jótetteket nem lehet megcáfolni.

Az első nagykilenced után a Szent József-templom plébániai rangra emelkedett, és kinevezett plébánost kapott. Heinrich Ferenc és Frommherz Attila közösségformáló munkáját eredményesen folytatta Reszler Mihály és Magász Jenő jelenlegi plébános. A templom minden alkalommal megtelik. Az elmúlt tizenhárom nagykilenced alatt sok lelkipásztor sokféle témát dolgozott fel az elmélkedések keretében.

(Szatmári Egyházmegye)

KERESZTELT A PÁPA

Urunk megkeresztelkedésének ünnepén a Sixtus-kápolnában harminckét újszülöttnak szolgáltatta ki a keresztség szentségét Ferenc pápa. „Amikor a szülők megkereszteltetik gyermeküket, újabb szem kapcsolódik a hit láncolatához. A keresztség szentségének kiszolgáltatásában felismerhetjük az Egyház leghitelesebb vonásait. Az Egyház, mint egy anya, folyamatosan Krisztusban új gyermekeket hoz a világra, a Szentlélek termékenységeiben” – mondta a Szentatya.

HÍREK – ESEMÉNYEK

Gyermekeutanázia Belgiumban

A belga szenátus heves vita után, de nagy többséggel a világon elsőként megszavazta, hogy az eutanáziát érintő törvénykezést kiterjesszék a gyermekekre is – abban az esetben, ha a gyermek gyógyíthatatlan betegségben szenved, súlyos fájdalmai vannak, és semmilyen kezelés sem tud javítani az állapotán. A törvény kiköti, hogy a betegnek tudatosan kell meghoznia ezt a döntést; értenie kell, mit jelent az eutanázia; valamint hogy a beteg szüleinek és az orvosi teamnek is jóvá kell hagynia a döntést. A belga parlament 2002- ben tette törvényesen elérhetővé az országban az eutanáziát. A szenátus jelenlegi döntése akkor emelkedhet törvényerőre, ha az alsóház is megszavazza.

Öt és fél millió látogató

Az elmúlt évben 5 millió 459 ezer személy lépte át a vatikáni múzeumok küszöbét. A „Ferenc pápa- hatás” megmutatkozott a kiállítások látogatólétszámában is – nyilatkozta Antonio Paolucci igazgató. Hozzáfűzte: némi aggodalommal tekint az idei húsvéti ünnepek, valamint XXIII. János és II. János Pál szentté avatása elé, amely a világ minden részéről katolikusok tömegeit vonzza majd Rómába. A látogatók rendkívüli száma megfelelő intézkedéseket sürget a múkin-csek megóvása érdekében, ehhez pedig egyre nagyobb anyagi forrásokra van szükség.

Legyen közös a húsvét

Év végi németországi útja során II. Tawadrosz kopt-ortodox pápa úgy nyilatkozott: szeretné, ha minden keresztény ugyanabban az időpontban ünnepelné a húsvétot. A kérdést napirendre kívánja venni a következő olyan konferencián, ahol a római katolikus egyház képviselői is részt vesznek. 2012 októberében a jeruzsálemi latin patriarkátus már bejelentette, hogy a szentföldi latin katolikusok ezentúl a keleti egyházak legtöbbszörében érvényben lévő Julián-naptár szerint fogják ünnepelni a húsvétot, nem pedig a többi katolikus egyház által követett Gergely-naptár szerint.

A málenkij robot áldozatairól

Az 1945 januárjától Nagymarosról, Kismarosról, Zebegényből és a környék más településeiről kényszermunkára elhurcoltak emlékére tartott ünnepi megemlékezésen szentmisét mutatott be Beer Miklós váci püspök január 12-én a kismarosi templomban. A környékről hatvankilenc évvel ezelőtt több mint száz embert szedtek össze a nyílt utcáról a szovjet katonák – romeltakarításra hivatkozva, majd hurcolták el őket a kényszermunkatáborokba, ahonnan negyed-részük sosem jutott haza.

Szigorú állami felügyelet

A január 1-jével hatályba lépett új vietnami alkotmány fenntartja az egyházak fölötti szigorú állami ellenőrzést, illetve a kommunista párt irányítását a politika és a gazdaság területén. A szöveg tiltja „a vallásoknak és a hiteknek a törvény megszegésére irányuló, szabálytalan használatát”, amire hivatkozva – a Keresztény Világszolidaritás (CSW) nevű, amerikai jogvédő szervezet szerint – komoly beleszólási lehetőséget biztosít az államnak az Egyház belső életébe.

Hilarion metropolita Budapesten

Kövér László, az Országgyűlés elnöke december 16-án fogadta Hilarion volokalamszki metropolitát, a moszkvai patriarchátus külügyi vezetőjét. A találkozáson szó volt az új magyar alaptörvény-

ről és arról is, nagy megtiszteltetés lenne Magyarország számára, ha Kirill pátriárka és Ferenc pápa történelmi jelentőségű találkozására hazánkban kerülne sor. Erdő Péter bíboros a budapesti primási palotában folytatott megbeszélést Hilarion volokalamszki metropolitával, aki találkozott Orbán Viktor miniszterelnökkel és Semjén Zsolt egyházi diplomáciáért felelős miniszterelnök-helyetttessel is.

Prágában lesz a következő taizéi találkozó

Strasbourgban december utolsó napjaiban harmincezer fiatal gyűlt össze öt napra, hogy részt vegyen az európai találkozáson, amelyet a Taizéi Ökumenikus Közösség szervezett. A francia város gótikus székesegyházában Alois testvér, a közösség perjele jelentette be, hogy a következő találkozót 2014. december 29. és 2015. január 2. között Prágában rendezik.

Dominik Duka bíboros, prágai érsek és Daniel Fajfr lelkész, a cseh egyházak ökumenikus tanácsának elnöke is jelen voltak Strasbourgban, hogy megerősítsék a hírt.

Új templom Kárpátalján

Templomot szentelt a kárpátaljai Beregdédán december 16-án, a Munkácsi Egyházmegye elődjének, a Kárpátaljai Apostoli Kormányzóság kihirdetésének huszadik évfordulóján Majnek Antal munkácsi püspök. Másfél évvel az alapkö megáldása után, egy jötevének köszönhetően és sok akadály leküzdése révén elkészült templom patrónusa Boldog Scheffler János vértanú szatmári püspök.

Kirill pátriárka „a tömegek lelki lefegyverzéséről”

Az orosz ortodox egyház feje, Kirill pátriárka karácsony alkalmából interjút adott a Ria Novosztyi hírügynökségnek. Szót emelt az ünnep elüzletiesedése ellen, szavai szerint az emberek gyakran elfelejtkeznek a karácsony jelentőségéről, „teljesen elmerülnek a fogyasztásban”. Aggasztónak tartja, hogy Nyugaton „átnevezik” a karácsonyt, ami „a keresztény értékek kiszorítását célzó politikai akció” és „a tömegek lelki lefegyverzése”. Kifejezte: „hihetetlenül veszélyes folyamatot” lát mindebben.

„Nagyon fáj a szívemnek, ami Ukrajnában történik” – reagált a szomszédos ország belpolitikai válságára vonatkozó kérdésre. Úgy vélte, hogy „fennáll az ukrán nemzet megosztásának, a polgári összeütközés újabb hullámának veszélye”. Egy olyan országnak, amely forradalmakat élt meg, egyfajta védekezőképességgel kellene rendelkeznie „a politikai feladatok megoldásának ilyen módja ellen” – hangsúlyozta Kirill pátriárka.

A főpap békére, nyugalomra szólított fel. „Az Egyház nem foglalkozhat politikai programokkal” – szögezte le. A kijevi barikádokon megjelenő, a nép mellett kiálló papok nem egyházi küldetést teljesítenek – tette hozzá.

A befogadott imám

Bangui érseke (Közép-Afrikai Köztársaság) a legfőbb muzulmán imámot is befogadta házába, miután korábban megnyitotta az érsekség kapuit a menekültek előtt – tudósít a *The New York Times* és a *Le Monde*. Dieudonné Nzapalainga érsek és Oumar Kobine Layama imám közös felhívást tettek közzé, amelyben a 2012-ben kezdődött erőszak beszüntetésére szólítják fel a szembenálló feleket. Nemrégiben lemondott hatalmáról az ország köztársasági elnöke; ettől sokan azt remélik, hogy mérséklődik a távozását követelő fegyveresek által elkövetett erőszakcselekmények száma. □

LEFOGLALT BIBLIÁK MALAJZIÁBAN

Malajzia Selangor államának iszlám hatóságai január 2-án lefoglaltak háromszázhusz bibliát, illetve letartóztaták a helyi bibliatársaság elnökét és adminisztrátorát, arra a törvényre hivatkozva, mely tiltja a nem muzulmánok részére az Allah szó használatát – adta hírül a *La Croix*.

A bibliatársaság elnökét megdöbentette a razzia, mivel elmondása szerint a társaság megalakulása, azaz 1985 óta használja ezeket a bibliákat. „Ez az első alkalom, hogy hatósági vizsgálatot kaptunk” – nyilatkozta az elnök. A társasági tanács egyik tagja elmondta, hogy a lefoglalt könyveket Indonéziából hozták be az országba, és a kormánytól kötött megegyezés szerint ebben az esetben engedélyezett az Allah szó használata.

A Malajziai Protestáns Egyházak Tanácsának elnöke, Herman Shastri felszó-

lította Selangor állam kormányát és a helyi parlament keresztény tagjait, hogy „állítsák le a hasonló akciókat és razziákat”. Joseph Kurup keresztény miniszter jelezte, hogy az iszlám ügyek miniszteréhez fordult segítségért, és arra kérte a sértett csoportokat, hogy a feszültségek békés rendezésének érdekében keressék fel a felelős hatóságokat.

Múlt év októberében a bíróság megtiltotta az Allah szó használatát a *Malaysia Herald* című katolikus újságnak, illetve minden nem muzulmán polgárnak, annak ellenére, hogy a maláj nyelvben ez a szó jelenti Istent. A keresztény kisebbség azóta is követeli vissza a jogot, hiszen az Allah szó több mint négyszáz éve szerepel a maláj nyelvű Szentírásban. Állításuk szerint Malajzia az egyetlen ország, amely megtiltotta az Allah szó használatát a nem muzulmánok részére.

(MK)

ARTISTÁK A PÁPÁNÁL

(Fotó: Rome Reports/Magyar Kurír)

Cirkuszi artisták egy csoportja szórakoztatta a Szent Péter téren Ferenc pápát és az összegyűlt tömeget a január 8-i szerdai általános kihallgatáson. Az előadók a Rómában zajló Golden Circus elnevezésű nemzetközi fesztivál résztvevői. Ferenc pápa gratulált az előadónak és arra kérte őket, hogy vigyenek előadásaikkal örömet az embereknek, és közvetítsék a testvériség üzenetét

LEGÁLIS LETT AZ ABORTUSZ ÍRORSZÁGBAN

Január elsejétől legálisan végrehajtható az abortusz Írországban. A törvény akkor ad lehetőséget a terhesség megszakítására, ha annak fennállása veszélyeztetné a nő életét. A lehetséges indokok közé tartozik a nő öngyilkossági kísérlete.

A törvényt júliusban, hosszú parlamenti viták után írta alá Michael Higgins államfő – írja a *Kathpress* osztrák katolikus hírügynökség. A Katolikus Egyház a végsőkig ellenezte az engedélyezést.

Az abortusz egészségügyi indokból történő engedélyezése a kezelőorvos véleménye alapján lehetséges. A várandós öngyilkossági kísérlete esetében három szakorvos jóváhagyása szükséges: a nőgyógyász és két pszichiáter állásfoglalási kötelezettségét írja elő a törvény. A

terhesség megszakításának klinikai részleteit még ki kell dolgozni.

A katolikus Írországban eddig törvény tiltotta az abortuszt. Tiltakozásul a jogi keretek fellazítása ellen öt parlamenti képviselő és két szenátor veszítette el székét, illetve mondott le mandátumáról. Az Emberi Jogok Európai Bírósága már 2010-ben követelte, hogy tegyék egyértelművé az abortusztörvényt, mert a jogi bizonytalanság sérti a nők emberi jogait.

Egy harmincegy éves indiai asszony halálát követően újra lángra kapott az abortuszvita. 2012 októberében vérmérgezés következtében halt meg Galwayben egy asszony, miután nem engedélyezték számára a terhesség megszakítását.

(MK)

HUSZONKÉT MEGGYILKOLT MISSZIONÁRIUS

Huszonkét katolikus hitlejlesztőt: tizenkilenc papot, egy apácát és két világi pasztorációs munkatársat ölték meg a világban 2013-ban.

A kontinensenkénti megoszlás szerint tizenöt papot Amerikában gyilkoltak meg: hetet Kolumbiában, négyet Mexikóban, egyet-egyet pedig Brazíliában, Venezuelában, Panamában és Haitin. Így Kolumbia már ötödik éve folyamatosan az első helyen áll ezen a szomorú listán.

Afrikában a Katolikus Egyház három képviselője halt erőszakos halált: egy papot Tanzániában, egy apácát Madagaskáron, egy világi munkatársat pedig Nigeriában ölték meg. Ázsiában szintén három katolikus hitlejlesztőt gyilkoltak meg: egy papot Indiában, egyet Szíriában, egy világi személyt pedig a Fülöp-szigeteken. És végül Európában egy papot ölték meg: Olaszországban.

A statisztikák további számos elrabolt vagy eltűnt katolikus papot, illetve pasztorációs munkatársat tartanak számon, akik közül sokak sorsa teljesen ismeretlen. Ez a helyzet többek között három kongói asszumpcionista pappal, akiket 2012 októberében raboltak el a Kongói Demokratikus Köztársaság Észak-Kivu tartományában, illetve egy hónappal ezelőtt eltűnt kolumbiai pappal is.

A Katolikus Egyház 2013-ban meggyilkolt képviselőinek száma illeszkedik az utóbbi évek átlagához. A 2012-es év kevésbé volt vérengző: akkor tizenhárom hasonló halálesetet regisztráltak. 2011-ben huszonhat papot, szerzetest és világi munkatársat ölték meg, 2010-ben huszonötöt, 2009-ben harminchetet, 2008-ban pedig húszat – adta hírül a *La Croix*.

(MK)

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Csicso János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Misézó helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyardkatolikusok.co.uk

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Misézó helyek: Birmingham, Rochdale, Wolverhampton, Nottingham. Manchesterben minden szombaton este 7-kor St. Augustin Roman Catholic Church (Az egyetem mellett).

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: 0043-1/526 49 72; fax: 0043-1/ 526 49 72 25. Misézó helyek: Bécs-újhely, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna) 17.00-kor; Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>

Pázmáneum: Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: 0043-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: 0043-3352/34108. E-mail: kersztfalvi@freemail.hu Misézó helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.15-kor, Felsőőr, vasárnaponként 10.30-kor.

Eisenstadt/Kismarton: Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: 0043- 316/ 68 21 2421; és Holló István, tel.: 0043-676/ 8742 6711, e-mail: istvanhollo33@yahoo.de; szentmise a hónap első vasárnapján 10.30 órakor, a második vasárnap előtti szombaton 18.00 órakor, a többi vasárnapokon 17.00 órakor Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: 0043-732/341175, e-mail: ernest.szabo@diozese-linz.at; Misézó helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Ft. Tatár Zoltán János, A-9854 Malta 74, tel.: 0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, e-mail: tzoltanjanos@gmail.com; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 15.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. A-5061 Salzburg Érdeklődni: Bohuny István, tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órakor. Rue del'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188, mobil: 0032-487/614 063, e-mail: ihavas@citromail.hu

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, tel.: 0032-4/22 33 910; fax: 0032-4/22116 09.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Cibian Miklós főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Cibian Miklós főlelkész, mise minden 1. Szombaton 16 órakor: Orsolyiták kápolnája, 15, rue Soeur Bouvier 69005 Lyon, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stokłosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. Tompa József, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, tel.: 0049-821/ 21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, vagy mobil: 0049-152/23 16 27 53. E-mail: augsburgimisszio@web.de; www.augsburgimisszio.de

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye nürnbergi székhellyel: Misézó helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Landshut, Nürnberg, Regensburg.

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Franziskaner Str. 69a, D-45139

Essen. Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: tel./fax: 0049-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpfül 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: 0049-221/33 778 517; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye

frankfurti székhellyel: Misézó helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: 0049-69/ 24 79 50 21, 069/24795022, fax: 0049-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, fax: 0049-89/ 985419. E-mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki

Egyházmegyk:

Miséző helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, NeukirchenVluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Kath. Ung. Mission, Middelfeld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel.: 0049-251/32 65 01; fax: 0049-251/144 29 31. E-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passaui Egyházmegye:

Érd.: Ft. Szabó Árpád, Götzendorferstr. 5, D-94121 Salzweg. Tel.: 0049-8505/1229.

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: 0049-711/236 91 90, fax: 0049-711/236 73 93, e-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de <http://www.stuttgarti-katolikusok.de>, és Ft. Pilis György, Walfischgasse 17, 89073 Ulm, tel.: 0049-731/388 561 15, e-mail: gyorgypriest@yahoo.com

Miséző helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eislingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten.

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: 0049-931/38 62 43, fax: 38 64 05.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufu.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Roma, tel. és fax: 0039/06 6530 796, mobil: 0039/348 79 52 165, e-mail: italiamissiohu@gmail.com. Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santi Giovanni Evangelista e Petronio Dei Bolognesi (Via del Mascherone 61 – 00186 Roma és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.).

Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Kovács Gergely, Via del Casaleto, 481; I-00151 Roma, tel.: 0039-06 653 6573, fax: 0039-06 6988 7368, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: 0041-44/36 23 303, e-mail: f.vizauer@gmx.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, St. Gallen, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Fribourg: Érdeklődni: Petrovay Zsolt, e-mail: zs.petrovay@bluemail.ch

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Chapelle Servan, ch. Eugène-Grasset 12, Lausanne.

Bern: Ft. Pál István Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen. E-mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68. □

MEGÚJUL A MÁRIAGYŰDI KEGYHELY

Összesen ötszázhuszonötmillió forintból – komoly uniós támogatásból és saját forrásból – újul meg a következő két esztendőben a máriagyűdi zarándokhely teljes környezete és a kegytemplom – jelentette be Udvardy György pécsi püspök és Tiffán Zsolt, fideszes országgyűlési képviselő január 10-én. A képviselő elmondta: a beruházás hozzájárul majd a megye idegenforgalmának fejlődéséhez, s jól illeszkedik Baranya szakrális tereinek megújulását célzó többi programhoz.

Máriagyűd a Mária-tisztelet egyik legrégebbi magyarországi kegyhelye, több jelentős zarándokút vonal csomópontja, illetve végpontja. Itt a török időkben is folyamatos volt a keresztény istentisztelet. 1689-ben Mária-jelenések történtek. 1698-ban kegyszobor került ide, amelyet a Rákóczi-szabadságharc idején Eszékre menekítettek. 1706-ban újra Mária-jelenések történtek, ezért 1713-ban Nesselrode Ferenc Vilmos pécsi püspök új kegyszobrot adományozott a kegyhelynek. 1738-tól tömeges zarándoklatok indultak ide fogadalmi körmenetekben. A csodás gyógyulások miatt 1805-ben

A kegytemplom az egykori kolostorral

VII. Pius pápa Máriagyűdöt hivatalosan is kegyhellyé nyilvánította.

1950-ben a kommunista uralom előzte a ferences szerzeteseket, de a kegyhely tovább élt. A rendszerváltozást követően a kegytemplom megújult: új tetőt, toronysisakot, fűtést, padlózatot, világítást, sőt, új freskókat is kapott. 2008. június 24-én XVI. Benedek pápa a kegytemplomnak basilica minor címet adományozott, ami tovább gazdagította a kegyhely liturgikus életét. **(Pécsi Egyházmegye)**

A SZENTTÉAVATÁSI ELJÁRÁS DÍJA

Egységes díjszabás lépett érvénybe az év elején: a boldoggá és szenttéavatási ügyek posztulátorai számára ez lesz az irányadó. A mértéktartás és az egyenlőség elve érvényesül benne: az a cél, hogy a különböző ügyek intézésének díjtételei között ne legyen aránytalanság – tájékoztat a *L'Osservatore Romano*.

Angelo Amato bíboros, a Szenttéavatási Ügyek Kongregációjának prefektusa jelentette be a változást január 13-án a Pápai Orbán Egyetemen. Az elmúlt hónapokban megbeszélést folytattak a posztulátorokkal, akik ismertették költségeiket. A kongregáció fontosnak tartja, hogy aki belefog egy ilyen eljárásba, tisztában legyen annak költségeivel. Amato bíboros hangsúlyozta: valaki ar-

HIRDETÉSEK

Csongrádon, a Bokros-pusztá közelében két-szobás hétvégi ház akácerdővel eladó. Irányár: 8500 EUR. Érdeklődni lehet: 0049- 89/368 126 56.

Nemesbükön (Hévíz, Kehida gyógyfürdők között) családi ház (240 m², 3 szinten, szolár és cserépkályhával, 110 000 m² beépíthető telekkel) kedvezményes áron eladó. Érdeklődni: czupy.eva@gmail.com

Hozzá tartozót keresek báró Wipern Frigyesné Prots Diannának. T.: 0049-(0)6198/ 2793.

Gondozást, háztartásvezetést vállalkozó magyar családnál, jó szakács gyakorlattal, bentlakással. Azonnal tudok jönni. T.: 0036-30/668 54 72 (12 után).

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNK BEN	
Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként:	0,10 EUR
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánságokat esetenként árazunk.	
Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 %, illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!	

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserhádi Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5–7., tel./fax: 0036-1/ 266–4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □

ÉLETÜNK
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de
www.ungarische-mission.de
*
Főszerkesztő: dr. Cserhádi Ferenc
Felelős kiadó: Merka János
Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence
A szerkesztőbizottság tagjai:
Ramsay Győző,
Vincze András
*
Redaktion und Herausgeber:
UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Verantwortlicher Herausgeber: Merka János
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de
*
Abonnement für ein Jahr: 20 EUR
11 Exemplare
nach Übersee mit Luftpost USD 60
*
ELŐFIZETÉS:
Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!
Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.
1 példány ára: 2 EUR
Előfizetési ár egy évre: 20 EUR
Tengerentúlra USS 60
BANKSZÁMLÁNK:
Ungarische Katholische Gemeinde
w. ÉLETÜNK
Postbank München
Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80
IBAN DE16 7001 0080 0060 6508 03
BIC PBNKDEFF
*
Erscheint 11 mal im Jahr.
Satz: ÉLETÜNK
*
Druck: AMPER DRUCK GmbH
Am Fohlenhof 5.
82256 Fürstenfeldbruck
*
Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.